

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.02.2003
KOM(2003) 69 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**EVALUERING AF ANVENDELSEN AF DIREKTIV 98/34/EF VEDRØRENDE
INFORMATIONSSAMFUNDETS TJENESTER**

INDHOLD

1.	Resumé af rapporten	4
2.	Indledning	4
2.1.	Udvidelse af direktiv 98/34/EF til informationssamfundets tjenester.....	4
2.2.	Gennemførelse af direktiv 98/48/EF	5
2.3.	Præsentation af rapporten.....	5
3.	Procedurebeskrivelse.....	6
3.1.	Anvendelsesområde for direktiv 98/34/EF inden for informationssamfundets tjenester	6
3.2.	Nærmere bestemmelser for notifikationsproceduren for informationssamfundets tjenester	8
4.	Præsentation af alle notifikationer for perioden august 1999-februar 2002	10
4.1.	Grafisk præsentation af notificerede udkast.....	10
4.1.1.	Fordeling efter år.....	10
4.1.2.	Fordeling efter tema	10
4.2.	Tilbagevendende temaer	11
4.2.1.	Elektroniske signaturer.....	11
4.2.2.	Elektronisk handel.....	12
4.2.3.	Beskyttelse af personoplysninger.....	13
4.2.4.	Digitalt tv og dekodere.....	13
4.2.5.	Domænenavne.....	13
5.	Analyse af Kommissionens og medlemsstaternes reaktioner	14
5.1.	Generel præsentation.....	14
5.2.	Kommissionens reaktioner.....	14
5.2.1.	Analyse af de udførlige udtalelser.....	14
5.2.2.	Analyse af bemærkningerne.....	23
5.3.	Analyse af medlemsstaternes reaktioner	25
6.	Specifikke procedurer	25
6.1.	Hasteprocedure.....	25
6.2.	Fortrolighed.....	26
6.3.	Udsættelse	26

7.	Overtrædelser af notifikationsproceduren.....	26
7.1.	Overtrædelsessager	26
7.2.	Berørte sektorer.....	27
7.3.	Samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne.....	28
7.4.	Udvalget for Tekniske Standarder og Forskrifter	28
8.	Nye tendenser: geografisk og international udvidelse	29
8.1.	Geografisk udvidelse.....	29
8.1.1.	Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde	29
8.1.2.	Kandidatlandene.....	29
8.2.	Udvidelse på internationalt plan: Europarådet.....	30
9.	Konklusioner	30
10.	BILAG	35
10.1.	Informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester <i>Oversigt over de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne på området</i>	35
10.2.	Antal notifikationer pr. år.....	46
10.3.	Antal notifikationer pr. år og pr. medlemsstat	46
10.4.	Antal notifikationer pr. område og pr. medlemsstat	47
10.5.	Fortegnelse over notifikationsreferencer.....	48
10.6.	Notifikationer vedrørende informationssamfundet - Sammenfattende skema.....	50

1. RESUMÉ AF RAPPORTEN

Notifikationsproceduren, som indførtes med direktiv 98/34/EF, har været anvendt i sektoren for informationssamfundets tjenester siden august 1999. Formålet med denne rapport er at gøre status over anvendelsen af bestemmelserne i direktiv 98/34/EF for disse tjenesters vedkommende.

I rapporten gives der en oversigt over proceduren med henblik på at vurdere dens virkninger for tjenester, der er kommet til for nylig.

Samlet set fungerer proceduren udmærket, og direktivets værdi som et effektivt værktøj for det indre marked bekræftes for dette nye erhvervsområde. Den har gjort det muligt at etablere en reel dialog mellem Kommissionen og medlemsstaterne og skabe større gennemsigtighed om de igangværende lovgivningsinitiativer, som alle myndigheder og interessenter gøres opmærksom på. Direktivet har desuden givet mulighed for at foretage en forudgående analyse af forslag til lovgivning med henblik på at undgå mange forhindringer, før disse får negative følger, og er dermed et konkret bidrag til målsætningen om "bedre lovgivning", som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Lissabon, samt til definitionen af en lovgivningsmæssig ramme, der kan styrke den europæiske økonomis konkurrenceevne på et dynamisk og nyskabende område som informationssamfundets tjenester.

Rapporten indledes med en præsentation af notifikationsproceduren for informationssamfundets tjenester. Derefter foretages der en detaljeret analyse af Kommissionens og medlemsstaternes reaktioner på de notificerede forslag samt de større problemer med fællesskabsretten, som er registreret indtil nu. Der foretages en detaljeret analyse af de specifikke procedurer (hasteprocedure, fortrolighed og udsættelse). I rapporten gøres der ligeledes status over brud på notifikationsproceduren. Endelig kommer man ind på den seneste udvikling inden for notifikationsproceduren (udviklingen på internationalt plan og udvidelse af det geografiske dækningsområde). Som konklusion gennemgås mangler og fordele ved proceduren med henblik på at give et præcist billede af situationen.

2. INDLEDNING

2.1. Udvidelse af direktiv 98/34/EF¹ til informationssamfundets tjenester

Direktiv 98/34/EF er et vigtigt instrument for gennemsigtighedspolitikken i det indre marked. På 20 år har direktivet gjort det muligt at analysere mere end 7 000 nationale lovgivningsforslag. Gennem dette instrument forpligtes medlemsstaterne til at notificere udkast til national lovgivning, som indeholder tekniske forskrifter. Når udkastet til lovgivning er notificeret, har de øvrige medlemsstater og/eller Kommissionen mulighed for at kommentere det. Direktivet om notificering gør det således muligt at fremme dialogen og undgå retssager, der kan vare i årevis.

Som følge af direktivets succes blev dets anvendelsesområde gradvis udvidet til at omfatte alle industriprodukter samt produkter fra landbrug og fiskeri. Med

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37-48.

direktiv 98/48/EF² blev dette informationssystem udvidet til informationssamfundets tjenester.

Denne sektor blev udvalgt, fordi der var behov for at finde en mekanisme, der gør det muligt at overvåge dette nye område, der er i rivende udvikling, idet man samtidig giver de erhvervsdrivende og medlemsstaterne størst mulig frihed for at undgå at hæmme den teknologiske udvikling inden for denne sektor. For at kunne reagere på den stadig hurtigere udvikling på området er medlemsstaterne ofte nødt til at lovgive. Indførelsen af mange nye bestemmelser uden koordinering på EU-plan risikerer at skabe hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser og etableringsfriheden. Dette kan efterfølgende føre til en opsplitning af det indre marked, negative følger for investeringerne, en opbremsning af den økonomiske udvikling samt yderligere udgifter for virksomheder og brugere.

Derfor var løsningen at indføre en notifikationsprocedure på dette område med henblik på at skabe rammerne for udvikling i de nationale lovgivninger og samtidig bevare et fleksibelt system, der kan reagere hurtigt.

2.2. Gennemførelse af direktiv 98/48/EF

Alle Fællesskabets medlemsstater har gennemført direktiv 98/48/EF. De fleste har gennemført det gennem en lov eller et dekret, men nogle medlemsstater har foretrukket at anvende administrative cirkulærer³.

Systemet er blevet indført meget hurtigt⁴. Kommissionen modtog således de første notifikationer allerede sidst i september 1999. Dette skyldes, at medlemsstaterne allerede kendte informationssystemet, og at de inden for denne nye sektor benyttede samme struktur med nationale kontaktpunkter som inden for proceduren for produkter.

2.3. Præsentation af rapporten

Formålet med denne rapport er at give et overblik over anvendelsen af bestemmelserne i direktiv 98/34/EF inden for informationssamfundets tjenester i henhold til artikel 3 i direktiv 98/48/EF⁵.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18-26. Bestemmelserne i direktiv 98/34/EF, der omtales i nærværende rapport, vedrører den udgave af direktivet, der blev ændret ved direktiv 98/48/EF, og som bærer titlen "Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder samt forskrifter for informationssamfundets tjenester".

³ Se listen i bilaget over retsakter til gennemførelse af direktiv 98/48/EF i samtlige medlemsstater (punkt 10.1).

⁴ Direktiv 98/48/EF trådte i kraft i august 1999.

⁵ Artikel 3 i direktiv 98/48/EF: "*Senest to år efter datoen i artikel 2, stk. 1, første afsnit, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en vurdering af anvendelsen af direktiv 98/34/EF navnlig på baggrund af den teknologiske udvikling og udviklingen inden for markedet for de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 1, nr. 2. [...]*".

3. PROCEDUREBESKRIVELSE⁶

3.1. Anvendelsesområde for direktiv 98/34/EF inden for informationssamfundets tjenester

Når man ønsker at identificere de relevante nationale bestemmelser vedrørende informationssamfundets tjenester, som berøres af notifikationsproceduren, må man først se på definitionerne i artikel 1 i direktiv 98/34/EF.

Artikel 1 i dette direktiv indeholder de nødvendige definitioner af anvendelsesområdet. For at finde ud af, hvorvidt et forslag til lovgivning skal notificeres over for Kommissionen, skal det analyseres på baggrund af disse definitioner.

Analysen foregår i flere etaper.

Først skal det kontrolleres, at der er tale om en "forskrift vedrørende tjenester", dernæst skal man sikre sig, at der er tale om en af "informationssamfundets tjenester", og endelig at det er en forskrift, der "specifikt" tager sigte på informationssamfundets tjenester.

For det første skal man undersøge, hvorvidt der er tale om en forskrift vedrørende tjenester. I artikel 1, nr. 5, defineres begrebet "forskrift vedrørende tjenester" som *"et krav af generel karakter vedrørende adgang til at optage og udøve virksomhed i forbindelse med tjenester [...] navnlig bestemmelser vedrørende tjenesteyderen, tjenesterne og tjenestemodtageren [...]".*

Begrebet tjenesteydelse defineres i betragtning 19 i direktiv 98/48/EF: *" [...] i henhold til traktatens artikel 60, således som den er fortolket i Domstolens retspraksis, forstås ved tjenesteydelser en ydelse, der normalt udføres mod betaling".* I afgørelsen i Wirth⁷-sagen af 7. december 1993 præciserede Domstolen, hvad der forstås ved betaling: *"[...] findes det væsentlige kendetegn ved betalingen i det forhold, at den udgør det økonomiske modstykke til tjenesteydelsen".* Denne definition skal udvides i lyset af Bond van adverteerders⁸-dommen, hvori det hedder, at *"EØF-traktatens artikel 60 kræver nemlig ikke, at tjenesteydelsen betales af den, der modtager ydelsen".*

Endelig skal udkastet til lovgivning analyseres for at se, om det vedrører en af informationssamfundets tjenester. Dette kræver, at tjenesteydelsen opfylder tre betingelser⁹; den skal teleformidles, formidles ad elektronisk vej og på individuel anmodning af en tjenestemodtager.

⁶ For nærmere oplysninger om anvendelsesområde og gennemførelsesbestemmelser for dette direktiv henvises der til "Vademecum vedrørende direktiv 98/48/EF om indførelse af en mekanisme for forskriftsmæssig gennemsigtighed for informationssamfundets tjenester" (dokument S-42/98 udarbejdet af Udvalget for Tekniske Standarder og Forskrifter, der findes på følgende internetadresse: http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/key_documents/index_da.htm).

⁷ Dom af 7. december 1993, sag C-109/92, Sml. I, s. 6447, præmis 15.

⁸ Dom af 26. april 1988, sag 352/85, Sml. s. 2085.

⁹ En vejledende liste over tjenester, der ikke opfylder disse krav, findes i bilag V til direktivet.

Betegnelsen "teleformidling" betyder, at den nationale foranstaltning skal vedrøre en tjenesteydelse, der leveres, uden at tjenesteyderen og -modtageren er til stede samtidig.

Med den anden betingelse "ad elektronisk vej" henvises til, at der bruges elektroniske databehandlings- og -lagringssystemer til at levere tjenesten til modtageren.

Den tredje betingelse "på individuel anmodning" betyder, at formidling, der sker uden anmodning fra tjenestemodtageren (punkt-til-multipunkt), ikke kan betragtes som værende inden for direktivets anvendelsesområde. Det præciseres således i direktivet, at det ikke gælder for tv- og radiospredning som omhandlet i artikel 1, litra a), i direktiv 89/552/EØF¹⁰.

For at udkastet til national lovgivning falder inden for direktivets anvendelsesområde, skal det "specifikt" tage sigte på informationssamfundets tjenester. Derved undgås notificering af en lang række lovbestemmelser, der er rettet mod økonomiske aktiviteter generelt, og som bl.a. også vil gælde for onlinetjenester. I den forbindelse henvises der til artikel 1, nr. 5, femte afsnit, i direktiv 98/34/EF, hvori det hedder, at:

- på den ene side "anses en forskrift for specifikt at tage sigte på informationssamfundets tjenester, når det af begrundelsen og de dispositive bestemmelser fremgår, at den i sin helhed eller i visse enkelte bestemmelser har specifikt til hensigt og formål at give forskrifter for disse tjenester på eksplicit og målrettet måde"
- på den anden side "anses en forskrift ikke for specifikt at tage sigte på informationssamfundets tjenester, når den kun indirekte eller tilfældigt vedrører disse tjenester".

Det er således nødvendigt at kontrollere begrundelsen for og indholdet af lovforslaget for at afgøre dets sigte. Det gælder således, at selv om kun et enkelt stykke i en lov vedrører informationssamfundets tjenester, skal loven notificeres (i dette tilfælde vedrører proceduren og fristerne kun det pågældende stykke). Hvis loven derimod har til formål at regulere bevisretten generelt og f.eks. ikke indeholder bestemmelser vedrørende onlinetransaktioner, vil det uden tvivl have direkte eller indirekte konsekvenser for elektroniske signaturer, men den pågældende lov vil ikke skulle notificeres inden for rammerne af direktiv 98/34/EF.

Når denne analyse er afsluttet, skal det undersøges, hvorvidt forskriften, der specifikt vedrører en af informationssamfundets tjenester, er en "teknisk forskrift" i henhold til artikel 1, nr. 11, i direktiv 98/34/EF. Dette er tilfældet, hvis forskriften retligt eller faktisk skal overholdes ved markedsføring, levering eller anvendelse af en tjeneste, eller en tjenesteoperatørs etablering i en medlemsstat eller i en væsentlig del af denne stat. Dette gælder ligeledes medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende forbud mod levering eller anvendelse af en tjeneste eller mod, at en tjenesteyder etablerer sig, dog med forbehold af artikel 10 i direktivet. Retspraksis

¹⁰ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23-30.

ved EF-Domstolen vedrørende produkter giver gode muligheder for fortolkning af artikel 1, nr. 11, som kan anvendes i denne sammenhæng¹¹.

Alle disse definitioner viser, i hvor høj grad direktivets anvendelsesområde er målrettet. Medlemsstaterne har ved flere lejligheder givet udtryk for, at det var vanskeligt at anvende de således definerede kriterier. Kommissionen gjorde dem opmærksom på, at de i dette tilfælde altid kan kontakte tjenestegrenene med henblik på at få foretaget en gennemgang af spørgsmålet om notificering af de pågældende forslag. I mange tilfælde, navnlig i de første måneder efter direktivets ikrafttræden, gav disse uformelle kontakter mulighed for at forklare de nationale myndigheder, at de har pligt til at foretage en formel notifikation, hvorved yderligere komplikationer og problemer undgås.

3.2. Nærmere bestemmelser for notifikationsproceduren for informations-samfundets tjenester

Proceduren i direktiv 98/34/EF vedrørende forskrifter om informationssamfundets tjenester er stort set identisk med proceduren for produkter bortset fra nogle enkelte særtræk: status quo-perioden, Kommissionens beføjelser og indførelsen af undtagelser fra notificeringen for visse sektorer af informationssamfundets tjenester.

Inden tre måneder efter notificeringen af et nationalt lovforslag kan Kommissionen og/eller flere medlemsstater afgive en udførlig udtalelse. I henhold til proceduren for produktforskrifter udskydes vedtagelsen af lovforslaget derved i tre måneder (hvilket i alt giver seks måneder, hvor medlemsstaterne ikke kan vedtage deres forslag til lovgivning). Når der er tale om informationssamfundets tjenester, kan udsættelsen højst være på en ekstra måned. Denne særlige bestemmelse er indført for at nedbringe ventetiden for den pågældende medlemsstat. Det negative aspekt ved dette særtræk er, at fristen efter afgivelse af den udførlige udtalelse ikke giver tilstrækkelig tid til at drøfte "mulige" løsninger. Som det fremgår ovenfor, er målet med "notificerings"-direktivet imidlertid at skabe mulighed for en dialog mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Et andet særligt kendetegn ligger i Kommissionens manøvre muligheder, når en medlemsstat notificerer et udkast til lovgivning. Inden for rammerne af proceduren i 98/34/EF har Kommissionen og medlemsstaterne mulighed for at fremsætte bemærkninger (hovedsagelig generelle bemærkninger) eller afgive en udførlig udtalelse (den mest bindende handling i proceduren, hvor der gøres opmærksom på aspekter, der muligvis kan skabe hindringer for det indre markeds funktion, og den pågældende medlemsstat har pligt til at reagere og angive, hvordan man agter at følge udtalelsen op). Der findes imidlertid særlige beføjelser udelukkende for Kommissionen, f.eks. muligheden for i visse særlige tilfælde at anmode medlemsstaten om at udsætte den nationale foranstaltning.

Hvad angår udkast til tekniske forskrifter vedrørende produkter, har Kommissionen tre muligheder, der fremgår af punkt 3, 4 og 5 i artikel 9 i direktiv 98/34/EF.

¹¹ For en beskrivelse af notifikationsproceduren i henhold til direktiv 98/34/EF vedrørende produkter henvises navnlig til Beretning fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om anvendelsen af direktiv 98/34/EF fra 1995 til 1998, KOM(2000) 429 endelig udg. af 7.7.2000, punkt 4.2.

Den første mulighed er, at medlemsstaterne udsætter vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift i 12 måneder regnet fra Kommissionens modtagelse af udkastet, hvis Kommissionen senest tre måneder fra denne dato meddeler, at den har til hensigt at foreslå eller vedtage et direktiv, en forordning eller en beslutning i henhold til traktatens artikel 249 (tidligere artikel 189) om samme emne.

Anden mulighed: Medlemsstaterne udsætter vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift i tolv måneder regnet fra datoen for Kommissionens modtagelse af udkastet, hvis Kommissionen senest tre måneder fra denne dato meddeler, at den har konstateret, at udkastet til teknisk forskrift vedrører samme emne som et forslag til direktiv, forordning eller beslutning, der er forelagt Rådet i henhold til traktatens artikel 249 (tidl. artikel 189).

Endelig: Hvis Rådet vedtager en fælles holdning i ovennævnte status quo-periode, forlænges denne periode fra 12 til 18 måneder med forbehold af direktivets artikel 9, stk. 6.

Inden for området informationssamfundets tjenester kan Kommissionen ikke få udsat vedtagelsen af et udkast til lovgivning blot ved at give meddelelse om, at den har til hensigt at foreslå eller vedtage en bindende retsakt om det emne, som det pågældende forslag vedrører. At Kommissionen er i færd med at udarbejde et udkast til EF-lovgivning, er således ikke tilstrækkeligt til at begrunde en ventetid på 12 måneder for en medlemsstat.

Endelig skal det understreges, at der ud over de generelle undtagelser i direktiv 98/34/EF er tilføjet en række specifikke undtagelser fra meddelelsespligten for informationssamfundets tjenester.

For det første når der er tale om forskrifter vedrørende spørgsmål, der er omfattet af lovgivning om telekommunikationstjenester¹². I direktivet defineres dette begreb ved hjælp af samme definition som i direktiv 90/387/EF¹³.

Endelig gælder direktivet ikke for forskrifter om spørgsmål, der er genstand for fællesskabslovgivning vedrørende finansielle tjenesteydelser, der står opført på en ikke-udtømmende liste i direktivets bilag VI¹⁴.

Direktivet gælder derimod ikke for forskrifter, der udstedes af eller for regulerede markeder (børser) eller andre markeder eller organer, der udfører clearing- eller afviklingstransaktioner for sådanne markeder, med undtagelse af meddelelse af endelige tekster til Kommissionen¹⁵. Medlemsstaterne har således ikke pligt til at notificere deres udkast til lovgivning på dette område, men skal indsende de vedtagne foranstaltninger til Kommissionen.

¹² Artikel 1, nr. 5, andet afsnit, i direktiv 98/34/EF.

¹³ EFT L 192 af 24.7.1990, s. 1-9.

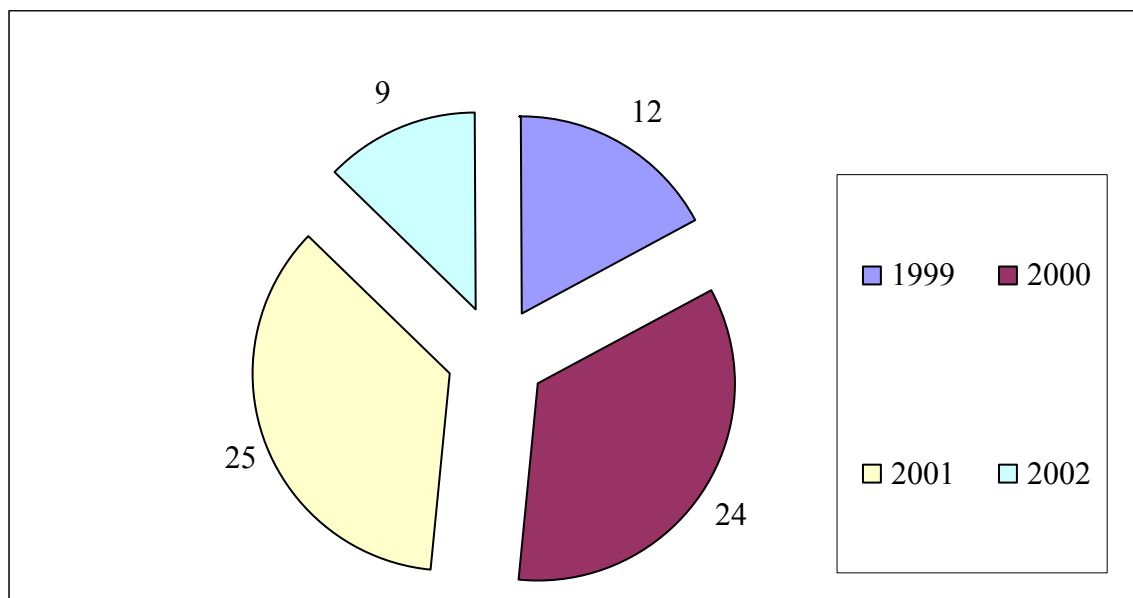
¹⁴ Artikel 1, nr. 5, tredje afsnit, i direktiv 98/34/EF.

¹⁵ Artikel 1, nr. 5, fjerde afsnit, i direktiv 98/34/EF.

4. PRÆSENTATION AF ALLE NOTIFIKATIONER FOR PERIODEN AUGUST 1999-FEBRUAR 2002

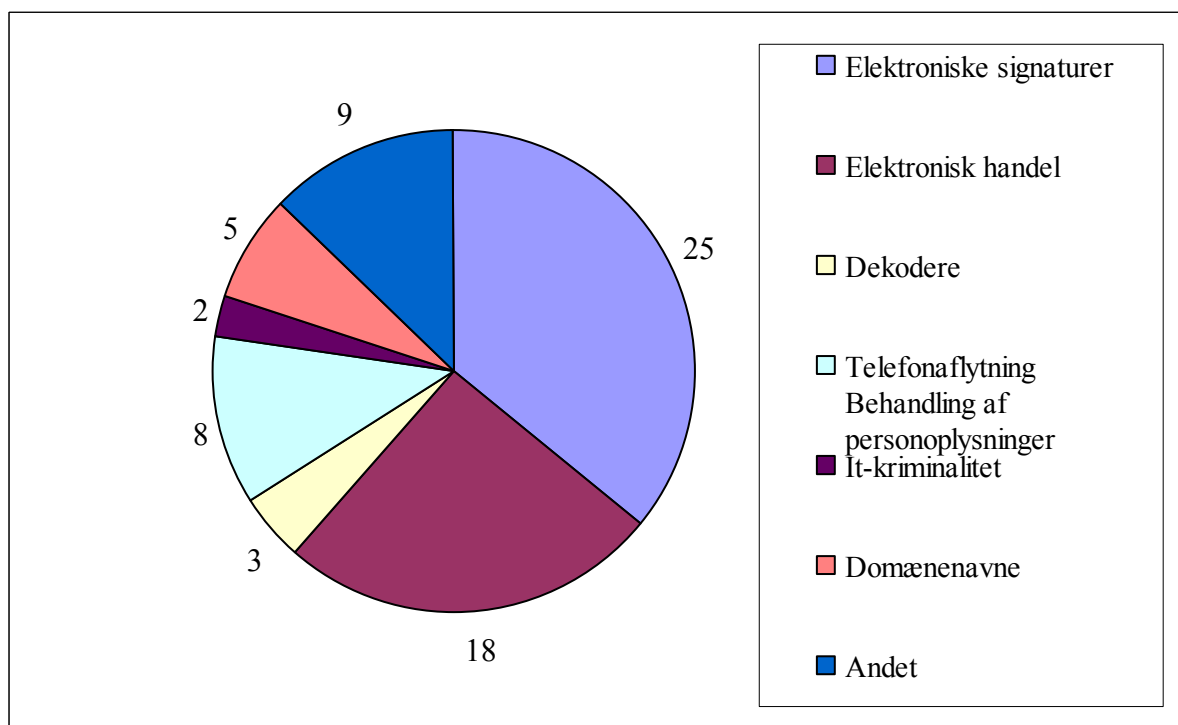
4.1. Grafisk præsentation af notificerede udkast¹⁶

4.1.1. Fordeling efter år

Tallene gælder pr. februar 2002.

4.1.2. Fordeling efter tema

¹⁶ Tallene i denne rapport er baseret på notifikationer, der er indkommet før februar 2002.

4.2. Tilbagevendende temaer

Frem til februar 2002 har Kommissionen modtaget i alt 70 notifikationer vedrørende informationssamfundets tjenester. På grund af det begrænsede anvendelsesområde for proceduren i henhold til ovenstående definitioner er antallet ikke særlig stort, men ikke desto mindre betydeligt.

Notifikationerne kan opdeles i fem overordnede temaer: elektroniske signaturer, elektronisk handel, databeskyttelse, digitalt tv og dekodere samt domænenavne¹⁷.

4.2.1. Elektroniske signaturer

Direktivet om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer¹⁸ (i det følgende benævnt "direktivet om elektroniske signaturer") skulle gennemføres af medlemsstaterne inden 18. juli 2001. Inden denne dato skulle medlemsstaterne således indføre nationale foranstaltninger med henblik på at efterkomme direktivet.

I henhold til artikel 10 i direktiv 98/34/EF skal medlemsstaterne ikke give Kommissionen meddelelse om de nationale foranstaltninger til gennemførelse af de bindende EF-retsakter.

Hvad angår direktiver om informationssamfundet skal man huske på, at Fællesskabets lovgivende instans har valgt at skabe en stabil juridisk ramme med henblik på at fremme retssikkerheden inden for denne sektor, f.eks. ved at begrænse og lovregulere undtagelserne. Men for ikke at fastfryse lovgivningen på et område i hastig udvikling har Fællesskabets lovgivende instans vedtaget retsakter, der medfører en minimal harmonisering, som fremover betyder et forbud mod enhver hindring for onlinetjenesters frie bevægelighed på tværs af grænserne. "Minimal harmonisering" betyder, at de pågældende direktiver "kun" indeholder bestemte, væsentlige bestemmelser, som skal overholdes med henblik på at sikre den frie bevægelighed, idet medlemsstaterne får mulighed for at indføre mere vidtgående foranstaltninger over for deres nationale erhvervsdrivende end de foranstaltninger, der er indført på fællesskabsplan. Hvis de nationale myndigheder benytter sig af denne mulighed, indfører de foranstaltninger, der er mere vidtgående end blot overholdelsen af direktivet i henhold til ovennævnte artikel 10. Der er tale om foranstaltninger, der skal notificeres, og som kan føre til reaktioner fra Kommissionens og de øvrige medlemsstaters side.

Det er ikke altid let at trække skillelinjen, og medlemsstaterne har ofte klaget over, at det er vanskeligt at skelne mellem en gennemførelsesforanstaltning i henhold til bestemmelserne i artikel 10 i direktiv 98/34/EF og en mere vidtgående foranstaltning. Som svar på disse spørgsmål har Kommissionen ved flere lejligheder på møderne i udvalget, som er nedsat i henhold til dette direktiv¹⁹, gjort medlemsstaterne opmærksom på, at den altid er parat til at hjælpe dem med at finde svaret på dette undertiden vanskelige spørgsmål.

¹⁷ Der findes nærmere oplysninger om de 70 notifikationer i tabellen i bilaget, der indeholder en oversigt over de enkelte notifikationer (punkt 10.6).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer, EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12-20.

¹⁹ Artikel 5 i direktiv 98/34/EF.

I tvivlstilfælde er det at foretrække, at medlemsstaterne notificerer deres udkast; under alle omstændigheder kan Kommissionen efter at have gennemgået udkastene meddele de pågældende medlemsstater, at notifikationsproceduren kan afsluttes, idet den falder inden for undtagelsesbestemmelsen i direktivets artikel 10. Modsat risikerer medlemsstater, der i tvivlstilfælde ikke notificerer deres udkast til national lovgivning, at artikler, der skulle have været notificeret, ikke kan gøres gældende over for borgere i henhold til retspraksis fra CIA Security²⁰-sagen. Det vil desuden skabe en skadelig situation med juridisk usikkerhed og medføre andre komplikationer som f.eks. pligt til at indlede en ny beslutningsprocedure på nationalt plan samt en overtrædelsesprocedure fra Kommissionens side. EF-Domstolen har for nylig defineret rækkevidden af notificeringsundtagelsen i henhold til direktivets artikel 10, nr. 1, første led, i sin dom i Canal Satellite Digital²¹-sagen. Domstolens stramme fortolkning af denne undtagelsesbestemmelse betyder en kolossal indskrænkning af medlemsstaternes vurderingsmargen og deres mulighed for at undgå kravet om forudgående notifikation.

Fristen for gennemførelse af direktivet om elektroniske signaturer var den 18. juli 2001, og dette er forklaringen på, at notifikationer om elektroniske signaturer indtil videre udgør en stor del af de notificerede udkast. Af de 70 indkomne notifikationer vedrører de 20 elektroniske signaturer direkte, mens 5 andre vedrører dem indirekte.

4.2.2. *Elektronisk handel*

Et andet område, der har givet anledning til adskillige notifikationer, er elektronisk handel.

De samme bemærkninger, som vi netop har fremført for direktivet om elektroniske signaturer, gør sig gældende for gennemførelsen af direktiv 2000/31/EF om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (i det følgende benævnt "direktivet om elektronisk handel"²²). Fristen for gennemførelse af dette direktiv var den 16. januar 2002.

Kommissionen har i alt modtaget 13 notifikationer, der vedrører elektronisk handel direkte, og syv andre, som indirekte vedrører dette område.

²⁰ CIA Security-dommen af 30. april 1996, sag C-194/94, Sml. s. 2201.

²¹ Canal Satellite Digital-dommen af 22. januar 2002, sag C-390/99, Sml. I, s. 607.

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000, EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1-16.

4.2.3. *Beskyttelse af personoplysninger*

Beskyttelse af personoplysninger er ligeledes et tilbagevendende tema. En række udkast, som er notificeret vedrørende onlinetjenester, drejer sig om beskyttelse af personoplysninger inden for informationssamfundets tjenester, idet medlemsstaterne skal tage hensyn til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF²³ af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og 97/66/EF²⁴ af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren.

4.2.4. *Digitalt tv og dekodere*

Der er ligeledes indkommet notifikationer på området digitalt tv og digitale dekodere. Disse meget tekniske aspekter har imidlertid stor betydning, idet fremtidens audiovisuelle politik defineres herigennem. En af de indkomne tekster på dette område var et udkast til lovgivning om supplerende bestemmelser om anvendelse af standarder for tv-signaler. Gennem denne lov ønskede man at indføre et dekodersystem på bekostning af de øvrige systemer på markedet.

Denne sektor vil som følge af den fremtidige udvikling inden for digitalt tv give anledning til adskillige notifikationer fra medlemsstaterne i de kommende år.

4.2.5. *Domænenavne*

Domænenavne skal betragtes som en særlig, men også særligt betydningsfuld kategori, idet der i øjeblikket ikke findes nogen europæisk lovgivning på dette område. Det er derfor ønskeligt, at medlemsstaterne sikrer et minimum af konsekvens ved forvaltningen af deres domænenavne for at undgå en fragmentering af det indre marked. Fællesskabet er i færd med at indføre det europæiske topdomæne ".eu", og der er vedtaget en forordning²⁵ om dette emne. Man skal derfor undersøge udkast til national lovgivning, der vedrører domænenavne, for at undgå problemer, når topdomænet ".eu" træder i kraft, samt for at lette den frie udveksling af informationssamfundets tjenester.

Nogle medlemsstater har tendens til at undlade at notificere udkast til lovgivning på dette område, mens andre regelmæssigt har notificeret deres udkast på dette område. I kraft af deres nære sammenhæng med levering af informationssamfundets tjenester er domænenavne imidlertid en central faktor for udviklingen af disse tjenesteydelser.

²³ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31-50.

²⁴ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1-8.

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002 af 22. april 2002 om implementering af topdomænet .eu, EFT L 113 af 30.4.2002, s. 1-5.

5. ANALYSE AF KOMMISSIONENS OG MEDLEMSSTATERNES REAKTIONER

5.1. Generel præsentation

Kommissionen har fremsendt adskillige kommentarer til medlemsstaternes udkast vedrørende informationssamfundets tjenester. Blandt de 70 notifikationer har Kommissionen i 50 %²⁶ af tilfældene reageret med udførlige udtalelser og/eller bemærkninger²⁷. Til sammenligning kan det nævnes, at Kommissionen i samme tidsrum kun har reageret i 30 % af tilfældene på produktområdet.

Dette resultat kan forklares på flere måder.

For det første har informationssamfundets tjenester kun været omfattet af meddelelsespligten i kort tid, mens proceduren på produktområdet allerede har haft sin pædagogiske virkning på medlemsstaternes måde at lovgive på.

For det andet gør mange tendenser sig gældende inden for denne sektor, hvilket medfører forskellige lovgivningsmæssige reaktioner i de enkelte medlemsstater. Kommissionen skal derfor reagere hyppigere for at skitsere en ensartet adfærd, der kan sikre konsekvensen i det indre marked.

Derimod har medlemsstaterne stort set ikke reageret. Kun i ni tilfælde har medlemsstaterne indsendt bemærkninger, men navnlig har ingen af medlemsstaterne indsendt udførlige udtalelser. Hvis man sammenligner denne situation med situationen på produktområdet, kan man konstatere, at medlemsstaterne i samme tidsrum har indsendt over 60 udførlige udtalelser. Det er et skuffende resultat. Denne manglende deltagelse skyldes sandsynligvis, at de myndigheder i medlemsstaterne, der har ansvaret for tekniske spørgsmål, ikke er vant til at bruge mulighederne i notifikationsproceduren på tjenesteydelsesområdet og endnu ikke har udformet deres endelige holdning til et nyt område i stadig udvikling som informationssamfundets tjenester.

5.2. Kommissionens reaktioner

5.2.1. Analyse af de udførlige udtalelser

5.2.1.1. Overordnede betragtninger

I forbindelse med informationssamfundets tjenester giver direktiv 98/34/EF Kommissionen og medlemsstaterne mulighed for at afgive udførlige udtalelser²⁸, hvilket forlænger den oprindelige status quo-periode med tre måneder og op til fire måneder regnet fra modtagelsesdatoen for de pågældende udkast. I en udførlig udtalelse gives der udtryk for, "*at den påtænkte foranstaltning frembyder aspekter, der eventuelt kan skabe hindringer for den frie udveksling af tjenester eller for etableringsfriheden for tjenesteydere inden for det indre marked*", som er fastsat i EF-traktatens artikel 49 og 43.

²⁶ Det bemærkes, at for 12 notifikationers vedkommende var svarfristen endnu ikke udløbet, da denne rapport blev skrevet.

²⁷ Dertil kommer et tilfælde af udsættelse i 12 måneder.

²⁸ Artikel 9, stk. 2, tredje led, i direktiv 98/34/EF.

Medlemsstaterne skal besvare de udførlige udtalelser, som rettes til dem. Ud af de 15 udførlige udtalelser, som Kommissionen har fremsendt i referenceperioden for denne rapport, har medlemsstaterne fremsendt svar eller trukket deres notifikation tilbage i 95 % af tilfældene.

I henhold til retspraksis ved Domstolen stiller traktatens artikel 49 og 43 "*krav om ophævelse af restriktioner for henholdsvis etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Alle foranstaltninger, som forbyder, medfører ulemper for eller gør udøvelsen af disse friheder mindre interessant, skal betragtes som sådanne begrænsninger*"²⁹.

På grundlag af denne retspraksis kan en national restriktion kun accepteres som en undtagelse fra de grundlæggende frihedsrettigheder for det indre marked på et ikke-harmoniseret område, hvis den opfylder fire betingelser:

- (1) den skal anvendes uden forskelsbehandling
- (2) den skal have et legitimt formål i almenvellets interesse
- (3) den skal være hensigtsmæssig med henblik på opnåelse af det forfulgte mål
- (4) Og den må ikke være uforholdsmæssig i forhold til det forfulgte mål³⁰ og ej heller være mere vidtgående end det, der er nødvendigt for at nå målet, idet samme resultat ikke må kunne opnås gennem mindre tvingende bestemmelser³¹.

Sagt på anden vis skal alle nationale foranstaltninger overholde principperne om ikke-diskrimination (1), nødvendighed (2), og proportionalitet (3 og 4).

Hvad angår navnlig den frie udveksling af tjenesteydelser indebærer dette, at en restriktion kan vise sig at være uforholdsmæssig og dermed forbudt i henhold til fællesskabsretten, når den pågældende aktivitet, som det er tilfældet for informationssamfundets tjenester, leveres, uden at tjenesteyderen behøver at være til stede på den medlemsstats område, hvor ydelsen modtages³², og at man i den nationale lovgivning ser bort fra krav, som en erhvervsdrivende allerede har opfyldt i den medlemsstat, hvor vedkommende er hjemmehørende, og hvorfra tjenesterne udbydes³³.

På baggrund heraf har Kommissionen i referenceperioden for denne rapport afgivet i alt 15 udførlige udtalelser om udkast til national lovgivning vedrørende informationssamfundets tjenester på grund af problemer med manglende overholdelse af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser i henhold til traktaten eller bestemte direktiver som f.eks. direktiverne om beskyttelse af personoplysninger og elektroniske signaturer³⁴.

²⁹ Jf. dommen om "markeder" af 15. januar 2002, sag C-439/99, Sml. I, s. 305.

³⁰ Jf. Dennemeyer-dommen af 25. juli 1991, sag C-76/90, Sml. I, s. 4221.

³¹ Jf. Arblade-dommen af 23. november 1999, sag C-369/96, Sml. I, s.-8453, og Gebhard-dommen af 30. november 1995, sag C-55/94, Sml. I, s. 4165.

³² Jf. ovennævnte Dennemeyer-dom, fodnote 30.

³³ Jf. ovennævnte Arblade-dom, fodnote 31.

³⁴ Direktiverne nævnes i henholdsvis punkt 4.2.3. og 4.2.1.

De udkast til national lovgivning, der har været genstand for udførlige udtalelser fra Kommissionen, drejede sig om følgende temaer: aktiviteter vedrørende undersøgelse, opfangning, dekryptering, behandling, transmission, beskyttelse, registrering, opbevaring m.v. af opkaldsoplysninger og/eller oplysninger om telekommunikationsnet (6); elektroniske signaturer (4); medier (3) og domænenavne (2).

De forskellige udførlige udtalelser gjorde det muligt at identificere fælles juridiske problemer inden for de notificerede udkast, som kan grupperes i henhold til følgende typologi:

- eksteritorial gyldighed af den planlagte nationale lovgivning (punkt 5.2.1.2.)
- uklarhed om de nye forpligtelser for operatørerne (punkt 5.2.1.3.)
- uantagelige begrundelser (punkt 5.2.1.4.)
- manglende kontrol af forpligtelser, der allerede opfyldes af tjenesteyderne i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende (punkt 5.2.1.5.)
- de planlagte restriktioners uforholdsmæssige karakter (punkt 5.2.1.6.)
- uforenelighed med visse direktiver om informationssamfundets tjenester (punkt 5.2.1.7.).

En generel bemærkning i denne forbindelse. Eksteritorial gyldighed (5.2.1.2.), gentagelse af krav (5.2.1.5.) og et uforholdsmæssigt udkast til national lovgivning (5.2.1.6.) er forskellige aspekter af samme problemstilling, som Kommissionen tillægger særlig vægt i forbindelse med det instrument til forebyggelse og samarbejde, som direktiv 98/34/EF er: at undgå, at de nationale bestemmelser, der er under udarbejdelse, medfører unødvendige eller uforholdsmæssige retlige eller administrative forpligtelser for de erhvervsdrivende og eventuelt for brugerne og dermed bidrage til at udvikle en retlig kultur vedrørende det indre marked hos de nationale lovgivere. Det drejer sig med andre ord om at skabe en refleks hos de kompetente instanser (på alle niveauer: det statslige, det regionale, det tekniske osv.), således at disse ved udformningen, drøftelsen og vedtagelsen af en ny lovgivningstekst tager hensyn til dennes konsekvenser for funktionen af det fælles marked uden indre grænser.

Kommissionen gør på baggrund af undersøgelsen af forelagte sager og disses omstændigheder opmærksom på, at hvis et forslag til lovgivning kun omfatter en enkelt juridisk ramme, uden at der skelnes mellem erhvervsdrivende i den medlemsstat, der har indsendt notifikationen, på den ene side og på den anden side de erhvervsdrivende, der ønsker at levere tjenesteydelser til denne medlemsstat uden at være hjemmehørende der, men at gøre det fra deres egen medlemsstat, er der i henhold til Domstolens retspraksis³⁵ tale om manglende overholdelse og anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser. Selv om et sådant krav har særlig relevans i forbindelse med aktiviteter som informationssamfundets tjenester, der i kraft af deres art hovedsagelig leveres, uden at tjenesteyderen flytter sig fra sit

³⁵

Jf. især ovennævnte Denemeyer-dom, fodnote 30.

hjemsted, skal det generelt overholdes for alle økonomiske aktiviteter på tværs af grænserne, hvilket Kommissionen understreger i sin nye strategi for tjenesteydelser³⁶.

5.2.1.2. Eksterritorial gyldighed af den planlagte nationale lovgivning

Kommissionen har fremsat forbehold over for udkast til national lovgivning med krav, der formentlig vil være generelle for alle erhvervsdrivende, herunder erhvervsdrivende hjemmehørende i andre medlemsstater, uden hensyntagen til deres hjemsted.

Den har påpeget de problemer, en sådan generel, forskelsløs og ubegrænset anvendelse af de nationale krav ville skabe med hensyn til foreneligheden med den frie udveksling af tjenesteydelser.

I mangel af en præcis geografisk afgrænsning af de lovgivningsmæssige krav kan en leverandør af informationssamfundets tjenester, herunder en leverandør af adgang til netværk eller en leverandør af telekommunikationstjenester, risikere automatisk at blive underlagt forskellige lovgivninger (omkring 15 og endda flere efter udvidelsen). Dette vil have alvorlige konsekvenser i form af manglende retssikkerhed, en ophobning af såvel økonomiske byrder som forskellige former for ansvar kan blive resultatet, og endelig kan investeringsmulighederne samt udviklingen og formidlingen af onlinetjenester blive påvirket, navnlig for SMV'erne.³⁷

I flere udførlige udtalelser har Kommissionen advaret medlemsstaterne om risikoen for en dårlig gennemførelse af direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel på et senere tidspunkt. Formålet med dette direktiv er at sikre en effektiv fri udveksling af informationssamfundets tjenester netop ved, at medlemsstaterne ikke af grunde, der henhører under det koordinerede område, må begrænse adgangen til at levere informationssamfundstjenester fra en anden medlemsstat³⁸. Dette bekræfter betydningen af direktiv 98/34/EF som et effektivt retsinstrument til forebyggelse af overtrædelser af ikke blot traktaten, men ligeledes af direktiver, herunder tilfælde, hvor gennemførelsesfristen endnu ikke er udløbet.

³⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - En strategi for tjenester i det indre marked, KOM(2000) 888 endelig udg. af 29. december 2000.

³⁷ Kommissionen har derfor i forbindelse med forskellige notifikationer anfægtet: indførelse af en systematisk forpligtelse til registrering og opbevaring af data for alle operatører, herunder eksplicit eller implicit operatører i de øvrige medlemsstater; en generel mulighed for at udvide datasøgning til edbsystemer i udlandet; indførelse af en forpligtelse til samarbejde og adgang (uden kryptering) uden præcis afgrænsning; indførelse af generelle og bindende forpligtelser for alle operatører med hensyn til certificering; anvendelse af nationale bestemmelser på enkeltpersoner og selskaber, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, og som har registreret udenlandske domænenavne osv.

³⁸ Selv om fristen for gennemførelse af direktiv 2000/31/EF var den 17. januar 2002, erindrede Kommissionen før denne dato og på grundlag af traktatens artikel 43 og 49 om, at medlemsstaterne i henhold til retspraksis ved EF-Domstolen (dom i sag C-129/96 af 18. december 1997), selv om de ikke var forpligtet til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger for direktivet inden udgangen af de pågældende periode, under alle omstændigheder skulle afstå fra at indføre foranstaltninger i denne periode, der kunne bringe direktivets resultater i fare, dvs. som var uforenelige med direktivets indhold og målsætning. Kommissionen mindede i sine udførlige udtalelser navnlig om ordlyden i artikel 3, stk. 2 (bestemmelser om det indre marked), i direktiv 2000/31/EF: "*Medlemsstaterne må ikke af grunde, der henhører under det koordinerede område, begrænse adgangen til at levere informationssamfundstjenester fra en anden medlemsstat.*"

Endelig bemærkede Kommissionen, at hvis den nationale lovgivningsinstans ønsker, at bestemmelserne i et udkast ikke skal gælde for erhvervsdrivende med hjemsted uden for den pågældende medlemsstats område, skal dette angives utvetydigt i teksten.

5.2.1.3. Uklarhed om de nye forpligtelser for operatørerne

I nogle udførlige udtalelser fremhæver Kommissionen nødvendigheden af, at de berørte erhvervsdrivende skal have tilstrækkeligt klare og præcise oplysninger om omfanget af de forpligtelser, de pålægges gennem et udkast til ny national lovgivning³⁹.

Der er her tale om et væsentligt aspekt af den praktiske gennemførelse af såvel etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser baseret på sikkerhed, forudsigelighed og proportionalitet i henhold til kravene i fællesskabsretten samt målsætningen om at fremme udviklingen af onlinetjenester. Som det understreges af Domstolen skal en bestemmelse, der medfører restriktioner på en aktivitet, der vedrører udøvelsen af en grundlæggende frihed, på den ene side indeholde en klar beskrivelse af denne restriktion⁴⁰, og på den anden side må udøvelsen af en grundlæggende frihed ikke bestemmes af myndighederne, hvilket ville gøre den pågældende frihed illusorisk⁴¹.

³⁹ I forbindelse med et udkast vedrørende registrering og opfangning af data, der overføres ad elektronisk vej, bemærkede den, at manglen på tilstrækkeligt klare og præcise, objektive kriterier samt omstændigheder ved og omfanget af de kompetente myndigheders undersøgelsesbeføjelser over for de erhvervsdrivende kan føre til situationer med manglende retssikkerhed, hvis konsekvenser er vanskelige at vurdere.

Kommissionen bemærkede den manglende klarhed af en generel pligt til at registrere og opbevare opkaldsoplysninger og identificeringsoplysninger om brugere af telekommunikationstjenester i en 12-måneders periode. Hvis ikke der findes præciseringer, der trækker i den modsatte retning, kan en sådan forpligtelse have en utroligt stor rækkevidde og kan endda omfatte kommunikationens indhold. Indførelsen af en mindste varighed for registrering og opbevaring betyder, at perioden kan vise sig at være af længere varighed, hvilket heller ikke sikrer en tilstrækkelig retlig forudsigelighed. I samme forbindelse anfægtede Kommissionen et andet udkast, som gav mulighed for at pålægge telekommunikationsoperatørerne pligt til at levere oplysninger til myndighederne uden angivelse af periode og maksimal varighed.

⁴⁰ Se ARD-dommen af 28. oktober 1999, sag C-6/98.

⁴¹ Se Luisi-dommen og Carbone-dommen af 31. januar 1984, sag 286/82 og 26/83, Sml. s. 377, og ovennævnte Canal Satellite-dom af 22. januar 2002, fodnote 21.

5.2.1.4. De fremførte begrundelsers uantagelighed

Kommissionen har sørget for, at restriktionerne i et udkast til national lovgivning vedrørende etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser udelukkende og utvetydigt begrundes ud fra målsætningerne i EF-traktatens artikel 46 og 55 (den offentlige orden, offentlig sikkerhed og folkesundhed) eller ud fra tungtvejende hensyn til almenvellet som anført af Domstolen (f.eks. forbrugerbeskyttelse)⁴².

Kommissionen understregede i øvrigt, at formålet med et udkast til national lovgivning tydeligt skal anføres i lighed med forpligtelserne⁴³.

Det forhold, at et udkast henhører under den nationale retlige kompetence fritager i øvrigt ikke medlemsstaten for at opfylde et sådant krav⁴⁴.

5.2.1.5. Manglende kontrol af forpligtelser, som tjenesteyderne allerede opfylder

Kommissionen har systematisk sørget for, at der i de notificerede udkast tages skyldigt hensyn til krav, der allerede opfyldes i de øvrige medlemsstater.

⁴² Derfor modsatte Kommissionen sig nationale bestemmelser, som af hensyn til beskyttelsen af rent økonomiske interesser på nationalt plan ville have givet den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder ret til at vedtage en række foranstaltninger og pålægge personer og virksomheder, der leverer onlinetjenester via telekommunikationsnet, en række begrænsninger og forpligtelser - med hensyn til undersøgelse, opfangning, dekryptering, behandling osv. af oplysninger. Dette kan skabe problemer med hensyn til foreneligheden med såvel etableringsfriheden som den frie udveksling af tjenesteydelser. Ud over at enhver undtagelse fra en traktatfæstet grundlæggende frihed skal fortolkes restriktivt, skal det bemærkes, at selv om begrundelser af hensyn til den offentlige orden eller folkesundheden udtrykkeligt tillades i EF-traktatens artikel 46 og 55, kan beskyttelsen af økonomiske interesser (selv om de betegnes som vitale eller vedrører den nationale økonomis sundhed) ikke i sig selv betragtes som en tvingende begrundelse for at indføre en hindring for en grundlæggende frihed af hensyn til almenvellet (se domme af 28. april 1998, sag C-158/96, Sml. I, s. 1931, og af 10. juli 1984, 72/83, Sml. s. 2727). Økonomiske interesser kan heller ikke betragtes som aspekter, der udgør et hensyn til folkesundheden i henhold til EF-traktatens artikel 46 (tidl. artikel 56) (dom af 4. maj 1993, sag C-17/92, Sml. I, s. 2239). Kommissionen erindrede ligeledes om, at man kun kan påberåbe sig undtagelser af hensyn til den offentlige orden, som skal fortolkes restriktivt, i tilfælde af en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der er rettet mod samfundets grundlæggende interesser (dom af 19. januar 1999, sag C-348/96, Sml. I, s. 11).

⁴³ I en udførlig udtalelse om et udkast til lovgivning, der betød indførelse af nye strafbare handlinger og retlige procedurer på it-området, og som navnlig gav operatører af telekommunikationsnet og -tjenester pligt til at registrere og opbevare opkalds- og identifikationsoplysninger om brugerne i en given periode, påpegede den således, at det pågældende udkast ikke indeholdt nogen udtrykkelig angivelse af de forfulgte mål.

⁴⁴ Kommissionen bemærkede f.eks. i forbindelse med visse notifikationer, at retspraksis ved Domstolen konstant har været (jf. Calfa-dommen af 19. januar 1999, sag C-348/96, Sml. I, s. 11), at fællesskabsretten medfører begrænsninger af udøvelsen af medlemsstaternes kompetence på det strafferetlige område, idet den nationale lovgivning ikke, blot fordi der er tale om strafferet, kan begrunde alle mulige typer af restriktioner på de grundlæggende frihedsrettigheder i det indre marked.

Restriktionerne over for operatører, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, kan således kun betragtes som forenelige med EF-traktatens artikel 49, hvis det bl.a. konstateres, at det relevante hensyn til almenvellet ikke allerede sikres gennem bestemmelserne i den pågældende medlemsstat. Foranstaltninger, der reelt overlapper kontroller, der foretages inden for andre procedurer, betragtes ikke som nødvendige for at nå det forfulgte mål⁴⁵.

Hvis en medlemsstat har til hensigt at indføre restriktive foranstaltninger, skal lovgivningen i denne medlemsstat indeholde bestemmelser om forudgående kontrol fra sag til sag af de forpligtelser, der allerede overholdes af operatører, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, før de pågældende operatører kan pålægges bestemte nationale krav⁴⁶.

5.2.1.6. Uforholdsmæssige restriktioner

Kommissionen har i forbindelse med notifikationer af informationssamfundets tjenester hele tiden lagt vægt på at overvåge fremkomsten af nye forpligtelser, der risikerer at hindre eller bremse de erhvervsdrivendes aktiviteter og deres fremtidige investerings- og innovationsmuligheder, også for erhvervsdrivende med hjemsted i den medlemsstat, der har indsendt notifikationen (således ikke kun i forhold til EF-traktatens artikel 49, men også artikel 43)⁴⁷.

⁴⁵ I øvrigt uanset om det sker i samme medlemsstat eller i en anden medlemsstat (jf. ovennævnte Canal Satellite-dom af 22. januar 2002, fodnote 21, og dom af 4. december 1986, sag 205/84, Sml. s. 3755).

⁴⁶ Kommissionen har anvendt denne metode til at anfægte et udkast til national lovgivning, hvor man f.eks. med hensyn til muligheder for opfangning, undlod at foretage en sådan kontrol og indførte en enkelt ordning, der var gældende for alle operatører uanset deres hjemsted. Den har samtidig kritiseret en forpligtelse til systematisk registrering og opbevaring af data samt en bestemmelse vedrørende strafferetligt ansvar, hvorved enhver, der formodedes at have særligt kendskab til særlige forpligtelser om samarbejde, hemmeligholdelse, adgang til indhold osv., risikerede strafferetlige sanktioner.

⁴⁷ Kommissionen har således konstateret, at krav om en vis minimumskapacitet for registrering og opfangning af elektroniske data (med hensyn til varighed, mængde eller typologi af de ønskede oplysninger) kan påføre telekommunikationsleverandørerne betydelige ekstra byrder, som endvidere risikerer at blive lagt oven i taksten, som opkræves af brugerne. Selv under forudsætning af, at disse oplysninger skal tolkes meget restriktivt (f.eks. så de ikke omfatter opkaldenes indhold), medfører forpligtelsen til registrering og opbevaring af en betydelig datamængde i alle tilfælde og for alle data i en periode på mindst 12 måneder store konsekvenser og omkostninger for operatørerne i lyset af den hastigt voksende trafik på nettene. Stigningstakten for datatrafik på telekommunikationsnet viser sig at være klart større end operatørernes oplagringskapacitet, hvilke indebærer, at disse pålægges betydeligt større forpligtelser, både i absolut og relativ forstand (i forhold til trafikken). Operatørerne er desuden forpligtet til at opbevare disse data i den krævede periode i henhold til tekniske krav, der skal sikre, at de pågældende data er tilstrækkeligt beskyttet og sikret mod enhver uberettiget adgang til eller anvendelse af personoplysninger. Dette gør kun disse forpligtelser endnu mere omkostningskrævende. Kommissionen har ligeledes gjort opmærksom på de alvorlige konsekvenser af et krav om obligatorisk brug af en fælles grænseflade for modtagere med udelukkelse af alle tilsvarende systemer med hensyn til mulighederne for formidling af betalings-tv-tjenester og dermed udviklingen af digitalt tv i Europa samt formidling af informationssamfundets tjenester, hvortil der er adgang via dekodere. I samme forbindelse har Kommissionen afgivet en udførlig udtalelse mod et udkast, hvorved nationale leverandører, som udstedte certifikater til offentligheden, skulle forpligtes til at betale en årlig afgift, der var proportional med antallet af udstedte certifikater pr. år med et maksimumsbeløb svarende til 5 000 certifikater, men uden nedre beløbsgrænse.

Kommissionen har endvidere anfægtet det uforholdsmæssige ved bestemmelser i et udkast til lovgivning, der sigtede mod indførelse af en række restriktioner og forbud med hensyn til transmission, indhold og reklamer i meddelelser og oplysninger. Samtidig med at Kommissionen understreger, at den

Generelt har Kommissionen ved gennemgangen af de forskellige sager fremhævet de alvorlige restriktive virkninger, som ville blive resultatet af ovennævnte nationale bestemmelser, samt nødvendigheden af, at rækkevidden og varigheden af de planlagte bestemmelser ikke var uforholdsmæssige og skulle begrundes ud fra objektive kriterier og tilpasses bedre til de faktiske krav fra sag til sag.

Den lagde særlig vægt på behovet for, at man i den nationale lovgivning skelner klart mellem de retlige bestemmelser for personer og situationer vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser på den ene side og bestemmelserne vedrørende etableringsfrihed på den anden side⁴⁸. Det forhold, at informationssamfundets tjenester normalt leveres, uden at tjenesteyderen fysisk bevæger sig ind i tjenestemodtagerens hjemland, understreger betydningen af at underkaste nye nationale restriktioner en grundig evaluering hvad angår proportionalitet.

Hvis en medlemsstat gør alle operatørers, uanset hjemsted, aktiviteter betingede af, at der er udstedt en tilladelse, og at de er opført i det nationale erhvervsregister, er der tale om brud på bestemmelsen om fri udveksling af tjenesteydelser, idet det indebærer et krav om, at alle operatører skal være etableret i den pågældende medlemsstat⁴⁹.

Kommissionen bemærkede endelig, at nationale bestemmelser, der kan hæmme udøvelsen af en traktatfæstet frihed, skal fortolkes i lyset af de grundlæggende

er helt enig i målsætninger som beskyttelse af mindreårige både i forbindelse med radio- og tv-transmissioner og Internet, bemærkede den, at et forbud mod at ændre alle billeder, som ikke kunne genkendes af beskueren, var formuleret absolut uden henvisning til eller specifik forbindelse med ovennævnte målsætning, hverken i en specifik sammenhæng eller for specifikke modtagere: Dette ville f.eks. ligeledes have berørt ændringer af tekniske årsager eller i forbindelse med en præsentation til undervisningsbrug, kunst eller spil, og som modtageren ikke genkendte, selv om vedkommende havde anmodet om dem.

Samtidig var forbuddet mod enhver salgsaktivitet, også online, af videomateriale, undtagen handelsaktiviteter med udtrykkelig tilladelse, indført uden direkte sammenhæng med det forfulgte mål og beregnet på at blive anvendt generelt uden særlig sondring mellem de forskellige mulige aktiviteter og former for indhold. Endvidere var forbuddet mod formidling via telematik af alle former for meddelelser, der kunne udgøre en eller anden form for overtrædelse af de personlige rettigheder eller skade mindreåriges mentale eller moralske udvikling, formuleret absolut og yderst generelt og havde dermed en så stor potentiel rækkevidde, at det kunne have medført et forbud mod et uspecificeret og ubegrænset antal meddelelser, der overføres ad elektronisk vej, herunder meddelelser, som ikke var tilgængelige for mindreårige.

Endelig ville forpligtelsen for tjeneste- og netoperatører til at klassificere og eventuelt hindre formidlingen af (og adgangen til) forbudt materiale have påført dem uforholdsmæssige byrder med hensyn til systematisk overvågning af alt materiale, som de stiller til rådighed, og det ville under alle omstændigheder have været i strid med direktivet om "elektronisk handel". I artikel 15 i direktiv 2000/31/EF med titlen "*Ingen generel overvågningsforpligtelse*" bestemmes det udtrykkeligt, at medlemsstaterne ikke må pålægge tjenesteydere, der leverer ren videreformidling, "caching" og oplagring som omtalt i artikel 12, 13 og 14 i direktivet, "*en generel forpligtelse til at overvåge den information, de fremsender eller oplagrer, eller en generel forpligtelse til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed*".

⁴⁸ Domstolen har således bestemt, at "*En medlemsstat kan navnlig ikke betinge levering af tjenesteydelser på det pågældende lands område af, at samtlige betingelser for etablering i landet er opfyldt, idet de bestemmelser i Traktaten, som netop skal sikre den frie udveksling af tjenesteydelser, herved ville blive virkningsløse. En sådan restriktion er navnlig ulovlig, når tjenesteydelsen til forskel fra den i Traktatens artikel 60, stk. 3, nævnte situation leveres, uden at tjenesteyderen behøver at bevæge sig ind på den medlemsstats område, hvor tjenesteydelsen leveres*". (jf. ovennævnte Denemeyer-dom af 25. juli 1991, fodnote 30).

⁴⁹ Jf. Parodi-dommen af 9. juli 1997, sag C-222/95, Sml. I, s. 3899.

rettigheder som beskyttelse af privatlivets fred og ytringsfriheden, som slås i fast i henholdsvis artikel 8 og 10 i Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder⁵⁰. Den understregede således, at man ved statslige foranstaltninger vedrørende f.eks. kriminalitet eller opfangning af elektroniske data kun kan fravige princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, hvis foranstaltningerne er forenelige med disse grundlæggende rettigheder.

5.2.1.7. Uforenelighed med visse direktiver om informationssamfundets tjenester

Afgivelsen af udførlige udtalelser om bestemte notifikationer blev ikke blot begrundet med problemer i forhold til de overordnede principper i traktaten - set ud fra de nævnte synsvinkler - men ligeledes i lyset af bestemte direktiver fra Fællesskabets side vedrørende særligt følsomme spørgsmål i forbindelse med informationssamfundets tjenester, nemlig de to direktiver 95/46/EF og 97/66/EF om beskyttelse af personoplysninger og direktiv 99/93/EF om elektroniske signaturer⁵¹.

– Beskyttelse af personoplysninger

På dette område har Kommissionen udtrykt en vis usikkerhed over for de nationale notifikationer, som gav mulighed for at benytte telekommunikationsoperatørernes aktiviteter, herunder udbydere af internetadgang, til at opnå adgang til personlige oplysninger om borgerne (enten kommunikationens indhold eller trafikoplysninger om den pågældende kommunikation), men ikke i medfør af direktiverne om databeskyttelse indeholdt nogen afgrænsning af de begrundelser, som de kompetente myndigheder kan bruge til at indføre foranstaltninger, der forpligter operatørerne til at oplagre de pågældende data.⁵²

– Elektroniske signaturer

På dette område har Kommissionen lagt særlig vægt på overholdelsen af visse grundlæggende principper i direktiv 1999/93/EF som: juridisk anerkendelse og ækvivalens mellem håndskrevne underskrifter og elektroniske signaturer (i henhold til objektive kriterier og ikke en tilladelse fra leverandørerne af de pågældende ydelser); fri levering af certificeringsydelser for signaturer (samt andre autentificerings- og beskyttelsestjenester med hensyn til fortrolighed) og den gensidige anerkendelse af disse på tværs af grænserne; indførelse af reelt frivillige akkrediteringsordninger (retligt og faktisk) for udstedelse af "kvalificerede" certifikater; beskyttelse af personoplysninger, herunder udstedelse af et certifikat under pseudonym osv.

⁵⁰ Jf. dom af 18. juni 1991, sag C-260/89, Sml. I, s. 2925.

⁵¹ Direktiverne nævnes i henholdsvis punkt 4.2.3. og 4.2.1.

⁵² Kommissionen var særligt opmærksom på overholdelsen af nedenstående forpligtelser, som operatørerne pålægges gennem disse direktiver: ikke at behandle oplysninger vedrørende trafikken for abonnenter på og brugere af telekommunikationstjenester ud over de formål, der defineres i direktiv 97/66/EF (navnlig etablering af kommunikation og eventuelt fakturering), slette eller gøre trafikdata anonyme, beskytte telekommunikationshemmeligheden, underrette den pågældende om formålet med behandlingen og om den ansvarlige for behandlingen, bortset fra de tilfælde, der nævnes udtrykkeligt, og som er nødvendige for forebyggelse og konstatering af samt retsforfølgning i forbindelse med overtrædelser af straffeloven eller andre interesser, der nævnes i artikel 13 i direktiv 95/46/EF og artikel 14 i direktiv 97/66/EF.

5.2.2. *Analyse af bemærkningerne*

I henhold til artikel 8, stk. 2, kan Kommissionen og medlemsstaterne fremsætte bemærkninger til den medlemsstat, der har udarbejdet et udkast til forskrifter vedrørende informationssamfundets tjenester, og denne medlemsstat skal i videst mulig udstrækning tage hensyn til disse bemærkninger i det videre arbejde med den pågældende forskrift.

Kommissionen har benyttet denne mulighed 32 gange både for at gøre den notificerende medlemsstat og de øvrige medlemsstater opmærksom på f.eks. fortolkningen og anvendelsen af bestemte nationale bestemmelser i henhold til traktatens principper og relevante direktiver på området og på, at der er behov for tydeligere og mere nøjagtige definitioner.

I flere tilfælde har Kommissionen således fundet det på sin plads at fremsætte bemærkninger om, at bestemmelserne i et udkast skal tolkes således, at de udelukkende finder anvendelse på operatører, der er hjemmehørende i den notificerende medlemsstat. Hvis de pågældende bestemmelser også skal anvendes på operatører, der ikke er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, understregede Kommissionen behovet for, at man i givet fald skal tage hensyn til allerede gennemførte kontroller eller forpligtelser, som en operatør, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, allerede overholder i forhold til sine egne myndigheder.

Den har ligeledes lagt vægt på behovet for, at de nationale bestemmelser sikrer en tilstrækkelig juridisk forudsigelighed, og at rækkevidden af de pågældende forpligtelser ikke er uforholdsmæssig, er begrundet ud fra objektive kriterier og tilpasses de relevante krav fra sag til sag. Dette krav gælder ligeledes i forbindelse med gennemførelsen af retlige bestemmelser på tidspunktet for en eventuel vedtagelse af lovgivningsmæssige eller administrative gennemførelsesbestemmelser.

Den erindrede om disse principper i forbindelse med flere forslag, der sigter mod at pålægge udbydere af telekommunikationsnet og -tjenester forpligtelser, herunder leverandører af internetadgang.⁵³

⁵³

Vedrørende f.eks.: behandling af og adgang til information, overvågning og klagebehandling inden for efterretnings- og sikkerhedstjenester; tilpasning af net og tjenester med henblik på øjeblikkeligt at kunne udføre en specifik ordre om aflytning udstedt af den kompetente myndighed, således at man opfylder de tekniske krav om transmission fra myndighedernes side; øjeblikkelig og obligatorisk udførelse af specifikke ordrer om aflytning; bemyndigelse til statens kompetente organer om indførelse af en række foranstaltninger vedrørende krav om udlevering af oplysninger samt indførelse af en række krav og forpligtelser vedrørende udbydere af et offentligt telekommunikationsnet eller en offentlig telekommunikationstjeneste; telefonoperatørernes forpligtelse til at indberette oplysninger om private telefonabonnenter til transmissionscentralerne og under visse omstændigheder at levere alle oplysninger vedrørende identitet og abonnement og ligeledes ajourføring af disse oplysninger (herunder eventuelle ændringer og nye oplysninger) en gang i døgnet. Blandt de forpligtelser, som en operatør kan blive pålagt at overholde i forhold til myndighederne, kan nævnes følgende: overdragelse af data til anklagemyndigheden om en bruger og om telekommunikationstrafik, der vedrører den pågældende bruger; varigheden af et pålæg (højst tre måneder), dets indhold (navn, adresse, postnummer, bopæl, også nummer, e-mail-adresse eller IP-adresse) og genstanden (fastnettelefoni eller mobiltelefoni, internetadgang, elektronisk post osv.); en leverandørs søgning efter ukendte data foranlediget af undersøgelsen; sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af disse forpligtelser; muligheder for godtgørelse af administrationsudgifter og personaleudgifter hos de berørte operatører som følge af kravene i pålægget.

Endelig benyttede Kommissionen muligheden i forbindelse med de indkomne notifikationer til at fremsætte bemærkninger til bestemmelser, der mere generelt krævede en vis afklaring både med hensyn til den frie udveksling af tjenesteydelser, selv om de ikke specifikt er rettet mod informationssamfundets tjenester. Kommissionen har således bl.a. gennemgået og kommenteret følgende: et udkast til national lovgivning vedrørende tilladelse til lotteri⁵⁴, et udkast til lovgivning vedrørende byggeri, der indeholder bestemmelser om brugen af modtagere til satellitbaserede tjenester⁵⁵, et udkast til lovgivning med bestemmelser om tildeling af programmer på kabelnet i henhold til en bestemt prioriteringsrækkefølge⁵⁶.

Ud over ovennævnte betragtninger, der sigter mod at sikre den reelle overholdelse af traktaten, har Kommissionen ofte benyttet muligheden for at fremsende bemærkninger for at gøre de nationale myndigheder opmærksom på en bestemt samordning eller ændringer, der skal foretages i de nationale udkast, også med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse af direktiv 99/93/EF om elektroniske signaturer og 2000/31/EF om elektronisk handel inden for de respektive tilpasningsfrister i medlemsstaterne: 19. juli 2001 og 17. januar 2002⁵⁷.

⁵⁴ Selv om Kommissionen anerkender legitimiteten af visse målsætninger vedrørende beskyttelse af samfundsordenen, som Domstolen har fastslået (jf. Schindler-dommen af 24. marts 1994, sag C-275/92, Sml. I, s. 1039 og Familiapress-dommen af 26. juni 1997, sag C-368/95, Sml. I, s. 3689), og de nationale myndigheders store vurderingsmargen i lyset af de særlige kendetegn ved hardsardspil og den særlige sociokulturelle situation i de enkelte medlemsstater på dette område, ønskede den ikke desto mindre at understrege, at denne mulighed for at begrænse lotteriaktiviteterne under ingen omstændigheder må udøves på en diskriminerende måde.

⁵⁵ Kommissionen erindrede i denne forbindelse om, at i henhold til dens meddelelse om parabolantenner (KOM(2001) 351 af 27. juni 2001) må retten til at benytte dette apparat til modtagelse af grænseoverskridende tjenester ikke hindres af overdrevne restriktioner af teknisk, administrativ, arkitektonisk, skattemæssig art osv., og navnlig gennem et generelt krav om forudgående godkendelse.

⁵⁶ Kommissionen har henledt de nationale myndigheders opmærksomhed på, at det for at undgå enhver overtrædelse af EF-traktatens artikel 49 er nødvendigt, at eventuelle kriterier for prioriteret adgang til kabelnettet navnlig ikke må føre til forskelsbehandling (hverken åbenlys eller skjult) mellem de forskellige operatører på grundlag af nationalitet eller hjemsted.

⁵⁷ I forbindelse med et udkast til dekret om bestemmelser vedrørende udarbejdelse, transmission, opbevaring, mangfoldiggørelse, reproduktion og validering af elektroniske dokumenter erindrede Kommissionen således om, at det i artikel 4, stk. 1, i direktiv 1999/93/EF hedder, at medlemsstaterne ikke kan indføre restriktioner på leveringen af certificeringstjenester fra en anden medlemsstat. Kommissionen har endvidere fremsendt bemærkninger med henblik på at henlede de kompetente nationale myndigheders opmærksomhed på, at et dekret vedrørende evaluering og certificering af produkter og systemer for informationssamfundets tjenester kunne begrænse mulighederne for, at organisationer i andre af Fællesskabets medlemsstater kan levere ydelser i deres egenskab af evaluerings- og certificeringsorganer. Den bemærkede navnlig, at teksten ikke indeholdt nogen reference til Fællesskabets juridiske rammer, navnlig EF-traktatens artikel 49, direktiv 99/93/EF og 2000/31/EF samt beslutning 2000/709/EF om gensidig anerkendelse af nationale organer, som er oprettet i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat (også selv om der ikke findes noget nationalt certifikat) og ikke må underkastes et krav om et certifikat eller om godkendelse i den notificerende medlemsstat.

Med hensyn til direktivet om elektronisk handel henledte Kommissionen gennem sine bemærkninger de berørte medlemsstaters opmærksomhed på såvel de bestemmelser i direktivet, der endnu ikke var gennemført i national lovgivning, som flere andre spørgsmål, som i lyset af det notificerede udkast til national lovgivning kunne føre til en forkert gennemførelse af direktivet. I den forbindelse har Kommissionen navnlig fremhævet behovet for at respektere princippet om etableringsland (i henhold til artikel 3, bestemmelsen om det indre marked) samt ansvarlighedsordningen (i henhold til artikel 12-15).

5.3. Analyse af medlemsstaternes reaktioner

Som vi har understreget under den generelle præsentation (punkt 5.1.), har medlemsstaterne kun i meget begrænset omfang deltaget i notifikationsproceduren for informationssamfundets tjenester sammenlignet med deres aktive deltagelse inden for produktsektoren. Det skal dog bemærkes, at denne tendens på det seneste er begyndt at vende, og at medlemsstaterne begynder at reagere mere og mere. Af de 70 notifikationer vedrørende informationssamfundets tjenester har de fremsat ni bemærkninger til seks notifikationer, men de har endnu ikke afgivet udførlige udtalelser. Endnu en gang er disse tal ikke særlig opmuntrende sammenholdt med resultaterne på produktområdet.

Der er således behov for, at medlemsstaterne foretager et analysearbejde for at give mulighed for en reel dialog samt forudgående overvågning af de nationale foranstaltninger.

6. SPECIFIKKE PROCEDURER

6.1. Hasteprocedure

I henhold til artikel 9, stk. 7, i direktiv 98/34/EF, kan medlemsstaterne notificere et udkast til national lovgivning i henhold af hasteproceduren.

I referenceperioden for denne rapport har Kommissionen modtaget fem anmodninger om brug af hasteproceduren vedrørende informationssamfundets tjenester. Tre blev afvist og en accepteret. En notifikation blev trukket tilbage, idet forslaget ikke indeholdt tekniske forskrifter.

Hasteproceduren blev accepteret for en tysk tekst. Begrundelsen fra tysk side var attentaterne den 11. September 2001, som betød, at forbundsregeringen hurtigst muligt bl.a. skulle have mulighed for at forpligte operatørerne af visse net til øjeblikkeligt at stille det nødvendige tekniske udstyr til rådighed for overvågning af disse net. Denne begrundelse, som blev fremsat kort efter begivenhederne, blev betragtet som værende inden for anvendelsesområdet af artikel 9, stk. 7, hvori det hedder, at hasteproceduren skal anvendes i en alvorlig, uforudseelig situation.

Kommissionen afviste derimod at acceptere en indledningsskrivelse om, at en medlemsstat ikke havde gennemført et direktiv, som begrundelse for at anvende hasteproceduren. Det pågældende land mente at kunne påberåbe sig hasteproceduren, idet der skulle vedtages lovgivning til gennemførelse af direktivet om elektroniske signaturer. Det pågældende land skulle have gennemført direktivet, idet gennemførelsesfristen var overskredet med flere måneder. Af de grunde, som vi har angivet ovenfor, var det korrekt at notificere dette udkast, da det indeholdt foranstaltninger, der gik videre end blot gennemførelsen. Kommissionen afviste, at det var muligt at anvende hasteproceduren med den begrundelse, at betingelsen om uforudseelighed ikke var opfyldt: Den pågældende medlemsstat var klar over, at direktivet om elektroniske signaturer skulle gennemføres, og havde i Rådet deltaget i udarbejdelsen af direktivet og fastsættelsen af gennemførelsesfristen.

6.2. Fortrolighed

I direktivets artikel 8, stk. 4, gives der mulighed for at betragte en notifikation som fortrolig. Dette medfører, at kun medlemsstaterne og Kommissionen har adgang til udkastet. Udkastet til lovgivning offentliggøres ikke og lægges ikke ud på TRIS-netstedet. Privatpersoner kan ikke anmode Kommissionen om et eksemplar.

Medlemsstaterne har påberåbt sig denne procedure to gange. Kommissionen efterkom de to medlemsstaters ønske.

6.3. Udsættelse

Kommissionen har kun benyttet sin ret til udsættelse i henhold til direktivets artikel 9, stk. 4, en enkelt gang på to et halvt år. Der var tale om, at man ønskede at afvente vedtagelsen af direktivet om elektronisk handel. Den pågældende notifikation drejede sig om it-kriminalitet og navnlig det ansvar, som bæres af udbydere af internetadgang, og blev modtaget den 13. august 1999, udsættelsen løb frem til 14. august 2000, og direktivet om elektronisk handel blev vedtaget den 17. juli 2000. Dermed var udsættelsen ikke forgæves. Den gav Fællesskabet mulighed for at undgå, at medlemsstaterne udarbejdede nationale foranstaltninger, der kunne være i strid med direktivets ånd, før dette blev vedtaget.

7. OVERTRÆDELSER AF NOTIFIKATIONSPROCEDUREN

7.1. Overtrædelsessager

Mens medlemsstaterne inden for proceduren for notifikation af produkter har vænnet sig til at notificere deres udkast til lovgivning, har medlemsstaterne på området informationssamfundets tjenester vedtaget mange tekster uden først at notificere dem. Dette gælder navnlig, hvis man sammenligner antallet af overtrædelser for manglende notifikation med antallet af notificerede udkast siden procedurens indførelse.

I 2000 og 2001 har Kommissionen på tjenesteområdet allerede indledt 8 overtrædelsesprocedurer for manglende overholdelse af direktiv 98/34/EF vedrørende manglende notifikation eller vedtagelse inden udløbet af status quo-perioden. Disse procedurer er indledt automatisk. Kommissionen har endnu ikke modtaget klager fra de erhvervsdrivende, sandsynligvis fordi de ikke har været klar over, at anvendelsesområdet for direktiv 98/34/EF er udvidet til informationssamfundets tjenester.

7.2. Berørte sektorer

Den lovgivning, som medlemsstaterne har vedtaget uden notifikation, falder i to kategorier:

- på den ene side lovgivning om områder, der er omfattet af EF-direktiver
- på den anden side lovgivning om områder, der ikke er omfattet af fællesskabsbestemmelser.

For sidstnævnte kategoris vedkommende er der især tale om udkast vedrørende elektroniske signaturer og elektronisk handel. Disse områder er omfattet af direktiv 1999/93/EF om elektroniske signaturer og 2000/31/EF om elektronisk handel. Som forklaret ovenfor under punkt 4.2.1. og 4.2.2. er medlemsstaterne forpligtet til at notificere tekniske forskrifter, der er indeholdt i disse tekster, når de er mere vidtgående end bestemmelserne i disse direktiver, eller når medlemsstaterne ved at gennemføre forslagene anvender deres manøvremargin i henhold til direktiverne. I disse tilfælde finder meddelelsespligten i artikel 10, stk. 1, første led, i direktiv 98/34/EF ikke anvendelse på "*medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser [...], hvis medlemsstaterne dermed opfylder bindende fællesskabsretsakter, der tager sigte på vedtagelse af [...] forskrifter vedrørende tjenester.*"

Der erindres om, at i henhold til retspraksis ved EF-Domstolen kan tekniske forskrifter, der vedtages i strid med forpligtelserne i henhold til direktiv 98/34/EF, ikke gøres gældende over for tredjemand. Dermed finder bestemmelserne i ovennævnte udkast, som ikke blot er en gennemførelse af direktiverne i henhold til artikel 10 i direktiv 98/34/EF, når disse er vedtaget i strid med meddelelsespligten eller status quo-perioderne, ikke anvendelse.

Den anden kategori vedrører navnlig udkast til lovgivning vedrørende elektronisk kommunikation, transmission af elektroniske dokumenter og telekommunikationstjenester, bortset fra når det drejer sig om tjenester, der er omfattet af direktiv 89/552/EØF. I den forbindelse erindres der om, at i henhold til artikel 1, nr. 2, sidste afsnit, i direktiv 98/34/EF, finder dette ikke anvendelse på udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed i henhold til direktiv 89/552/EØF. Det finder derimod anvendelse på bestemmelser, der specifikt er rettet mod alle andre audiovisuelle tjenester, der stemmer overens med definitionen af informationssamfundets tjenester: Dermed vedrører forpligtelsen til forudgående notifikation f.eks. bestemmelser for video-on-demand-tjenester og andre digitale, interaktive tjenester.

Denne forpligtelse vedrører ligeledes udkast om domænenavne på Internet, hvor der navnlig defineres visse betingelser vedrørende adgangen til aktiviteter, der leveres

online, samt udøvelsen af disse aktiviteter online, der foretages af operatører (fagfolk, virksomheder, brancheorganisationer osv.), hvis tilstedeværelse og identificering på Internet sker i kraft af domænenavnene. I det omfang, at de aktiviteter på Internet, der direkte og udtrykkelig er omfattet af denne lovgivning, er i fuld overensstemmelse med definitionen af "informationssamfundets tjenester" i henhold til artikel 1, nr. 2, i direktiv 98/34/EF, falder de pågældende tekster inden for direktivets anvendelsesområde og skal dermed gøres til genstand for forudgående notifikation.

Et andet område, hvor der har været tale om manglende notifikationer, er nationale foranstaltninger, der tager sigte på at skabe en juridisk ramme for elektronisk fakturering og sikre skattemyndighedernes kontrolmuligheder. Nogle nationale foranstaltninger har til formål at udvide kravet om overholdelse af tekniske forskrifter vedrørende elektroniske signaturer til også at gælde elektroniske fakturaer. Idet disse bestemmelser udvider anvendelsesområdet for nogle af bestemmelserne for produkter og tjenester til andre produkter og andre af informationssamfundets tjenester, skal disse forskrifter også notificeres inden for rammerne af direktiv 98/34/EF.

7.3. Samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne

Med henblik på at afklare problemer med anvendelsen og fortolkningen af notifikationsproceduren på området informationssamfundets tjenester har Kommissionen fundet det nødvendigt at etablere en dialog med medlemsstaterne. Den er blevet konkretiseret gennem afholdelse af bilaterale møder mellem medlemsstaterne og Kommissionens tjenestegrene med ansvar for anvendelse af notifikationsproceduren og direktiverne vedrørende informationssamfundets tjenester.

Efter disse møder har de nationale myndigheder forpligtet sig til at ophæve den omtvistede lovgivning og notificere nye udkast til lovgivning.

Endelig har Kommissionen erindret de nationale myndigheder om deres forpligtelser i henhold til direktiv 98/34/EF med henblik på at samarbejde med medlemsstaterne og advare dem om overtrædelser, når den har fået kendskab til, at en regering har haft til hensigt at vedtage lovgivningsbestemmelser vedrørende informationssamfundets tjenester. Efter sådanne henvendelser har flere af medlemsstaterne notificeret de pågældende udkast.

7.4. Udvalget for Tekniske Standarder og Forskrifter

På området informationssamfundets tjenester har møderne i dette udvalg givet mulighed for at gøre medlemsstaterne opmærksom på udkast til lovgivning, som Kommissionen havde kendskab til, og som efter dens opfattelse skulle notificeres. Dette har givet kontaktpunkterne for direktivet mulighed for at gøre de relevante ministerier opmærksom på nødvendigheden af at notificere de pågældende udkast. I mange tilfælde har man ad denne vej undgået en overtrædelsesprocedure. Formålet med denne dialog er ikke, at Kommissionen konstant skal overvåge udviklingen, men snarere at gøre kontaktpersonerne opmærksom på udkast til national lovgivning, der er undervejs i de forskellige ministerier.

Møderne i udvalget har ligeledes givet mulighed for samtaler med medlemsstaternes repræsentanter om juridiske eller praktiske spørgsmål vedrørende anvendelsen af proceduren og dennes udvikling, som beskrives nedenfor.

8. NYE TENDENSER: GEOGRAFISK OG INTERNATIONAL UDVIDELSE

8.1. Geografisk udvidelse

8.1.1. Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

EFTA-landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (i det følgende benævnt EØS) har siden 1. marts 2001⁵⁸ deltaget i notifikationsproceduren vedrørende informationssamfundets tjenester. Disse lande er i færd med at notificere deres gennemførelsesforanstaltninger over for EFTA-Tilsynsmyndigheden.

Kommissionen har allerede modtaget fire udkast, tre fra Norge og et fra Island. Den har et tæt samarbejde med EFTA-Tilsynsmyndigheden om analyse af notifikationer fra EFTA-landene.

8.1.2. Kandidatlandene

Siden den 1. januar 2001 er Tyrkiet blevet opfordret til at deltage i notifikationsproceduren på produktområdet. Der er imidlertid tale om en procedure, der er begrænset for så vidt angår Kommissionens og de øvrige medlemsstaters interventionsmuligheder og ligeledes Tyrkiets muligheder i forhold til udkast fra Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Dette system kan indføres i forhold til andre kandidatlande, således at det både dækker produkter og informationssamfundets tjenester. I de sektorer, der endnu ikke er harmoniseret, vil landene have interesse i at få kontrolleret deres nationale foranstaltninger for at sikre, at de ikke strider mod fællesskabsretten og navnlig traktatens artikel 28 ff. Fordelen ved en sådan procedure vil være en reel dialog mellem kandidatlandene og Fællesskabets medlemsstater og give førstnævnte bedre mulighed for at forberede sig på tiltrædelsen. Det er klart, at Kommissionens, medlemsstaternes og kandidatlandenes interventionsmuligheder ikke bør være de samme som i den nuværende procedure. Det er også vanskeligt at forestille sig, at Kommissionen kan gennemføre en bindende retsakt, der strider mod lovgivningen i et kandidatland. Dette gælder ligeledes, når et kandidatland ønsker at gribe ind over for en medlemsstats lovgivning. Tyrkiet, som nævnes ovenfor, kan være et eksempel til efterfølgelse.

I øjeblikket foregår der forhandlinger med nogle kandidatlande med henblik på underskrivelse af en særlig aftale om indførelse af en forenklet notifikationsprocedure.

⁵⁸ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 16/2001 af 28. februar 2001 om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) og bilag XI (tjenesteydelser på telekommunikationsområdet) til EØS-aftalen, EFT L 117 af 26.4.2001, s. 16-20.

8.2. Udvidelse på internationalt plan: Europarådet

Endelig vedtog Europarådet den 2. oktober 2001 en konvention om overtagelse af de generelle retningslinjer i notifikationsproceduren for informationssamfundets tjenester. Der er tale om Europarådets konvention nr. 180 om information og juridisk samarbejde vedrørende informationssamfundets tjenester⁵⁹. Konventionen blev åbnet for underskrivelse ved den 24. konference for europæiske justitsministre i Moskva den 4.-5. oktober 2001.

Indførelsen af et sådant system vil give Kommissionen og Fællesskabets medlemsstater mulighed for at få adgang til tredjelandes udkast til lovgivning vedrørende informationssamfundets tjenester og navnlig at indlede en dialog om disse udkast med henblik på at forsøge at påvirke udarbejdelsen af disse på nationalt plan. I øjeblikket er kun udkast fra Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater tilgængelige på webstedet for direktiv 98/34/EF. Der er således tale om at indføre et instrument, der allerede findes på fællesskabsplan, i en international sammenhæng.

Naturligvis er bestemmelserne om opsættende virkning i EF-direktivet ikke med i konventionens tekst. Imidlertid vil denne konvention sandsynligvis blive et udmærket værktøj for information og gennemsigtighed i forbindelse med udkast til lovgivning om informationssamfundets tjenester. Det skal bemærkes, at selv om denne konvention i første række vedrører Europarådets medlemmer, kan den ligeledes på visse betingelser åbnes for andre lande, der ikke er medlemmer af Europarådet, hvilket øger dens potentiale.

9. KONKLUSIONER

Som konklusion på denne rapport ønsker Kommissionen at fremkomme med nogle overvejelser om de spørgsmål, som denne notifikationsprocedure har givet anledning til, efter at den har været anvendt i to år, og dernæst gøre status over procedurens generelle bidrag vedrørende informationssamfundets tjenester, men ligeledes hvad angår den fremtidige udvikling.

For så vidt angår problemerne er der for det første problemet med den konkrete anvendelse af dette direktiv på grund af definitionernes kompleksitet, som flere medlemsstater har gjort opmærksom på.

Med henblik på at finde en løsning har Kommissionen for det første udstyret medlemsstaterne med en vademecum med konkrete eksempler for bedre at kunne skitsere de enkelte definitioners grænser⁶⁰.

Endvidere har Kommissionens tjenestegrene flere gange på møderne i Udvalget for Tekniske Standarder og Forskrifter erindret om, at de tilbyder deres hjælp til alle medlemsstater, der måtte have svært ved at afgøre, hvorvidt et udkast skal notificeres eller ej. Dette har fået nogle medlemsstater til at kontakte dem bilateralt.

Det skal endvidere understreges, at inden for procedurens rammer modtager medlemsstaterne alle meddelelser (bemærkninger, udførlige udtalelser, dialog osv.),

⁵⁹ www.coe.int/press
⁶⁰ Se fodnote 6.

der sendes til andre medlemsstater; for et givent emne kan de således gennemgå den analyse, som Kommissionen har foretaget tidligere.

Endelig skal denne rapport udgøre et ekstra instrument for medlemsstaterne, som skal hjælpe dem med at identificere de udkast, der skal notificeres.

Det andet problem er den tætte sammenhæng, der kan findes mellem tjenesteydelser og produkter. I flere tilfælde har Kommissionen således fremsat bemærkninger og/eller afgivet udførlige udtalelser om både informationssamfundets tjenester og de produkter, der hører sammen med disse. Som et konkret eksempel i forbindelse med elektroniske signaturer kan det nævnes, at følgerne af den nationale lovgivning har en tydelig indflydelse på tjenesteydere, der leverer elektroniske signaturer, men ligeledes på de produkter, der giver mulighed for at anvende disse tjenester, som f.eks. computere og programmer, der gør det muligt at oprette elektroniske signaturer.

For det tredje viste det sig, at fristen på tre måneder undertiden var for kort til at oversætte og analysere disse komplicerede, tekniske foranstaltninger, der involverer adskillige af Kommissionens tjenestegrene. Som understreget ovenfor giver proceduren vedrørende informationssamfundets tjenester kun mulighed for udsættelse i en måned i tilfælde af en udførlig udtalelse sammenlignet med de tre måneder for industri-, landbrugs- og fiskeriprodukter. Det er vanskeligt for den pågældende medlemsstat at reagere inden for en måned, og det samme gælder Kommissionen, der skal oversætte og kommentere svaret. Dette strider mod direktivets ånd, i henhold til hvilken man ønsker at skabe en dialog for at undgå hindringer for det indre marked. Ikke desto mindre er Kommissionen helt bevidst om, at de spørgsmål, der lovgives om på området informationssamfundets tjenester, kræver en hurtig analyse. Men i de tilfælde, der kræver hurtig behandling, gives der i direktiv 98/34/EF udtrykkeligt mulighed for en særlig procedure, hasteproceduren.

For det fjerde er et andet aspekt, som medlemsstaterne har taget op, problemerne med at afgøre, hvor skillelinjen går mellem foranstaltninger, der ikke skal notificeres i henhold til artikel 10 i direktivet, og foranstaltninger, der skal notificeres. I den forbindelse understreger Kommissionen igen, at overensstemmelsesforanstaltninger under ingen omstændigheder skal notificeres inden for rammerne af direktiv 98/34/EF. Notificering kommer kun på tale for udkast (eller bestemte artikler i et udkast), der ikke udelukkende tager sigte på gennemførelse af en bindende EF-retsakt i national ret. Her har EF-Domstolen klart defineret rækkevidden af en sådan forpligtelse i to nylige domsafsigelser⁶¹.

⁶¹ Jf. Unilever-dommen af 26. september 2000, sag C-443/98, Sml. I, s. 7535.
Jf. ovennævnte Canal Satellite-dom af 22. januar 2002, fodnote 21.

Kommissionen gør opmærksom på, at den benytter lejligheden, når medlemsstaterne notificerer udkast, der både omfatter gennemførelsesforanstaltninger i henhold til artikel 10 i direktiv 98/34/EF, og foranstaltninger, der ikke blot er gennemførelsesforanstaltninger, til at fremsætte enkle bemærkninger om den del af foranstaltningerne, der vedrører gennemførelsen. Kommissionen udnytter sit kendskab til udkastet til at give medlemsstaterne ikke-bindende rådgivning, der skal sætte dem i stand til at gennemføre de pågældende direktiver optimalt.

Sammenfattende kan nævnes seks aspekter, der beskriver de positive virkninger af notifikationsproceduren vedrørende informationssamfundets tjenester: dialogen om nye sagsområder, tilbagetrækning eller ændring af udkast til lovgivning, der strider mod fællesskabsretten, oprettelse af et juridisk korpus om mange forskellige emner, udveksling af synspunkter, iværksættelse af overvejelser inden for Kommissionen vedrørende nødvendigheden af at lovgive om bestemte emner og endelig oplysning til virksomheder og borgere om nationale lovgivningsudkast inden for denne sektor.

For det første udnytter Kommissionen dialogen med medlemsstaterne til at kommentere disses argumenter. Diskussionerne om f.eks. domænenavne har givet anledning til meget lærerige udvekslinger af synspunkter. Dette viser, at på nye områder i hastig udvikling, som kræver lovgivningsindgreb fra medlemsstaternes side, og hvor Fællesskabet ikke har nogen specifik holdning, giver notifikationsproceduren Kommissionen mulighed for sammen med den pågældende medlemsstat at definere grænserne for lovgivningen inden for den nye sektor. Dette er således det første positive aspekt, nemlig udvekslingen af synspunkter om vurderingen af ny juridiske problemer. Desuden har de øvrige medlemsstater adgang til alle disse meddelelser, og de kan således gennemgå de forskellige synspunkter, hvis de på et senere tidspunkt skulle beslutte selv at lovgive på det samme område.

Diskussionen mellem Kommissionen og medlemsstaterne har ligeledes gjort det muligt at få forslag til lovgivning trukket tilbage eller ændret, når de blev betragtet som værende i strid med fællesskabsretten. Dette aspekt udgør endnu en succes for direktivet, som gør det muligt gennem dialog at vise medlemsstaterne, at de bør trække deres udkast til lovgivning tilbage eller ændre det, fordi det er i strid med fællesskabsretten. I det tilfælde, hvor den notificerende medlemsstat frivilligt trækker sit udkast tilbage, når dialogen mellem deltagerne i notifikationsproceduren et højdepunkt.

Ved alle notifikationer justerer Kommissionen sin holdning til et givent emne, hvilket giver den mulighed for bedre at kunne vurdere et andet problem i en anden notifikation, som vedrører samme problemstilling (elektroniske signaturer, elektronisk handel, databeskyttelse, dekodere osv.). Dette er den tredje fordel ved proceduren, der går ud på skridt for skridt at skabe et juridisk korpus, som stilles til rådighed for medlemsstaterne på et givet område. Disse henviser i øvrigt undertiden til en holdning, som er kommet til udtryk i tidligere notifikationer, f.eks. for at begrunde, at et udkast til national lovgivning skal notificeres.

For det fjerde er et andet resultat af direktivet, at der er skabt et diskussionsforum mellem medlemsstaterne og Kommissionen, når denne har afgivet udførlige udtalelser og fremsat bemærkninger. I direktivet forpligtes medlemsstaterne nemlig til at reagere på de udførlige udtalelser, og Kommissionen kommenterer disse svar. Selv om medlemsstaterne ikke formelt er forpligtede til at reagere på bemærkningerne, har Kommissionen ikke desto mindre på møderne i udvalget opfordret dem til at tage hensyn til disse bemærkninger og om nødvendigt besvare dem. Medlemsstaterne har i øvrigt for det meste accepteret at reagere på Kommissionens bemærkninger. Dette aspekt er vigtigt, for det viser, at medlemsstaterne er parate til at diskutere med Kommissionen, også selv om denne ikke anvender det mest bindende juridiske instrument.

For det femte har anvendelsen af notifikationsproceduren gjort Kommissionen opmærksom på nødvendigheden af at overveje det formålstjenlige i en fællesskabsindsats inden for visse sektorer på grund af modstridende nationale lovgivningsplaner.

Endelig giver proceduren takket være det offentlige websted på Internettet⁶², virksomheder og borgere mulighed for at få adgang til lovgivningsudkastene. De kan således reagere over for Kommissionen eller deres nationale regeringer vedrørende disse udkast. Dette giver dem ligeledes mulighed for at holde sig underrettet om lovgivning, der vil blive iværksat i de enkelte medlemsstater.

Det fremgår således klart i lyset af ovenstående, at notifikationsproceduren spiller en fremtrædende rolle for indførelsen af et indre marked for informationssamfundets tjenester, idet man undgår, at eventuelle hindringer får negative følger. Dertil kommer oprettelsen af et veritabelt diskussionsforum om komplicerede sagsområder i konstant udvikling.

Hvad angår navnlig direktiv 2000/31/EF, hvori der defineres en horisontal ramme for fællesskabsretten vedrørende elektronisk handel, har notifikationsmekanismen, som blev indført ved direktiv 98/48/EF, på den ene side givet mulighed for at udøve en effektiv, forebyggende kontrol i gennemførelsesfasen og på den anden side at føre en frugtbar dialog med de nationale myndigheder vedrørende aspekter, som ikke er omfattet af direktivet om elektronisk handel. Dette viser, at disse to instrumenter vedrørende informationssamfundets tjenester supplerer hinanden.

De positive bidrag fra denne procedure er forklaringen på, at den har fungeret som model for udformningen af en konvention inden for Europarådet, som i øvrigt er åben for lande, der ikke er medlemmer⁶³. I denne konvention har man overtaget de store linjer fra fællesskabsmodellen. Dette betyder, at denne procedure nu er en løsning, der også er ved at blive udbredt på internationalt plan.

⁶² <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris>

⁶³ Europarådets konvention nr. 180 om information og juridisk samarbejde vedrørende informationssamfundets tjenester.

Afslutningsvis må man konstatere, at efter en indkøringsperiode, hvor Kommissionen er blevet bedt om en række forklaringer vedrørende fortolkning og anvendelse af direktivet - hvilket lader til at være helt naturligt ved indførelsen af en operationel mekanisme, der vedrører et nyt område som sektoren for informationssamfundets tjenester - har man været vidne til indførelsen af et effektivt informations- og samarbejdsinstrument.

Selv om interessenterne endnu ikke indrages i tilstrækkelig grad (men dog stadig mere sammenlignet med de første måneder), har direktivet alligevel bidraget til, at man ikke blot kan identificere hindringer for det indre marked i tide, men ligeledes til mere generelt at udvikle en større bevidsthed hos de nationale lovgivere i forhold til principperne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser, navnlig der, hvor man tidligere slet ikke tog hensyn til de grundlæggende friheder.

Direktivet indeholder desuden andre muligheder, f.eks. for at bidrage til at identificere temaer, der kan tænkes at blive genstand for senere harmonisering på fællesskabsplan eller eventuelle kommende revisioner af eksisterende direktiver om informationssamfundets tjenester.

De konstaterede resultater af direktiv 98/34/EF som permanent observationsværktøj for den nationale lovgivning får Kommissionen til snart at undersøge mulighederne for eventuelt at udvide modellen for struktureret dialog til ligeledes at omfatte andre områder inden for tjenesteydelser ud over informationssamfundets tjenester.

10. BILAG

10.1. Informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester

Oversigt over de nationale foranstaltninger til gennemførelse⁶⁴ af direktiverne på området⁶⁵

TYSKLAND

83/189/EØF

Mitteilung der Regierung der Bundesrepublik Deutschland an die Kommission der Europäischen Gemeinschaften vom 19. März 1988: Verwaltungsmäßige Vorkehrungen

88/182/EØF

Mitteilung der Regierung der Bundesrepublik Deutschland an die Kommission der Europäischen Gemeinschaften vom 22. Dezember 1988: Verwaltungsmäßige Vorkehrungen

94/10/EF

Mitteilung der Regierung der Bundesrepublik Deutschland an die Kommission der Europäischen Gemeinschaften vom 16. Juni 1995: Verwaltungsmäßige Vorkehrungen

98/48/EF

⁶⁴ Efter kodificeringen af direktiv 83/189/EØF ved direktiv 98/34/EF, ændret ved direktiv 98/48/EF, har nogle medlemsstater kodificeret og ophævet de tidligere nationale gennemførelsesforanstaltninger. Ikke desto mindre kan det være vigtigt for enkeltpersoner at vide, hvilken version af direktivet og hvilke nationale gennemførelsesforanstaltninger der var gældende på det tidspunkt, hvor en bestemt national teknisk forskrift blev vedtaget. Ved ovennævnte dom af 30. april 1996 i sagen CIA Security International, fodnote 20, fastslog Domstolen nemlig princippet om, at tekniske forskrifter, som er vedtaget under tilsidesættelse af meddelelsespligten, ikke kan bringes i anvendelse.

⁶⁵ Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8-12).
Rådets direktiv 88/182/EØF af 22. marts 1988 om ændring af direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 81 af 26.3.1988, s. 75-76).
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/10/EF af 23. marts 1994 om anden væsentlige ændring af direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 100 af 19.4.1994, s. 30-36).
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37-48).
Bemærk: Dette direktiv kodificerer og ophæver direktiv 83/189/EØF og efterfølgende ændringer heraf. Det kræver ikke nødvendigvis vedtagelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger.
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18-26).

Mitteilung der Regierung der Bundesrepublik Deutschland an die Kommission der Europäischen Gemeinschaften vom 27. Oktober 1998: Verwaltungsmäßige Vorkehrungen

ØSTRIG

83/189/EØF, 88/182/EØF og 94/10/EF

Bundesgesetz zur Durchführung eines Informationsverfahrens auf dem Gebiet der technischen Vorschriften und Normen (Notifikationsgesetz-NotifG), BGBl. Nr. 180/1996

Landesverfassungsgesetz vom 11. Juni 1996, mit dem die Verfassung für das Land Kärnten erlassen wird (Kärntner Landesverfassung), LGBl. Nr. 85/1996, Art. 32

Nö Landesverfassung 1979 – Nö LV 1979, LG Bl.0001-6

Landesverfassungsgesetz, mit dem das O.ö. Landes-Verfassungsgesetz 1991 geändert wird (Oö. Landes-Verfassungsgesetz-Novelle 1998), LGBl. Nr. 17/1998

Landesgesetz über internationale Informationsverfahren und Mitteilungen auf dem Gebiet technischer Vorschriften (Oö. Notifikationsgesetz – Oö NotifG), LGBl. Nr. 19/1998

Landesgesetz über das Landesgesetzblatt, die Amtliche Linzer Zeitung und andere Formen der Kundmachung in Oberösterreich (Oö. Kundmachungsgesetz – Oö. KMG), LGBl. Nr. 55/1998

Gesetz vom 23. September 1997 über die Durchführung des Informationsverfahrens auf dem Gebiet der technischen Vorschriften (Steiermärkisches Notifikationsgesetz – StNotifG)

Gesetz über internationale Informationsverfahren und Notifizierungen auf dem Gebiet technischer Vorschriften (Wiener Notifizierungsgesetz – WNotifG), LGBl. für Wien Nr. 28/1996

Gesetz über die Durchführung eines Informationsverfahrens auf dem Gebiet der technischen Vorschriften (Notifikationsgesetz), LGBl. Nr. 36/1998 (Vorarlberg)

Landtagsbeschluß über eine Änderung der Geschäftsordnung für den Vorarlberger Landtag, LGBl. Nr. 37/1998 (Vorarlberg)

98/34/EF

Landesverfassungsgesetz, mit dem das Oö. Landes-Verfassungsgesetz 1991 geändert wird (Oö. Landes-Verfassungsgesetz-Novelle 1998), LGBl. Nr. 17/1998

Landesgesetz über internationale Informationsverfahren und Mitteilungen auf dem Gebiet technischer Vorschriften (Oö. Notifikationsgesetz – Oö. NotfG), LGBl. Nr. 19/1998

Landesgesetz über das Landesgesetzblatt, die Amtliche Linzer Zeitung und andere Formen der Kundmachung in Oberösterreich (Oö. Kundmachungsgesetz – Oö. KMG), LGBl. Nr. 55/1998

98/34/EF og 98/48/EF

Bundesgesetz zur Durchführung eines Informationsverfahrens auf dem Gebiet der technischen Vorschriften, der Vorschriften für die Dienste der Informationsgesellschaft und der Normen (Notifikationsgesetz 1999 – NotifG 1999), BGBl. Nr. 183/1999

Verordnung des Bundesministers für wirtschaftliche Angelegenheiten über das Formblatt für Notifikationen (Notifikationsverordnung – NotifV), BGBl. Nr. 450/1999

Landesverfassungsgesetz, mit dem das Oö. Landes-Verfassungsgesetz geändert wird (Oö. Landes-Verfassungsgesetz-Novelle 1999), LGBl. Nr. 37/1999

BELGIEN

83/189/EØF og 88/182/EØF

Offentliggørelse af direktivet i "Moniteur belge" den 1.2.1989

94/10/EF

Officiel meddelelse offentliggjort i "Moniteur belge" den 29.4.1995

98/48/EF

Officiel meddelelse offentliggjort i "Moniteur belge" den 15.6.1999

DANMARK

83/189/EØF og 88/182/EØF

Industri- og Handelsstyrelsens cirkulære af 22. december 1988: Cirkulære om gennemførelse i Danmark af Rådets direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter som ændret ved direktiv 88/182/EØF

94/10/EF

Erhvervsfremme Styrelsens cirkulære nr. 86 af 16. juni 1995: Cirkulære om gennemførelse i Danmark af Rådets direktiv om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter

98/34/EF og 98/48/EF

Cirkulære nr. 118 af 9. juli 1999 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 98/34/EF og 98/48/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (Erhvervsmin., Erhvervsfremme Styrelsen, j. nr. 1998-224/14020-3)

Bekendtgørelse nr. 773 af 4. august 2000 om EU's informationsprocedure for tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (Erhvervsmin, Erhvervsfremme Styrelsen, j. nr. 2000-224/14020-15)

Bekendtgørelse nr. 190 af 20. marts 2001 om EU's informationsprocedure for tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (Erhvervsfremme Styrelsen, j. nr. 2000-224/14020-15)

SPANIEN

83/189/EØF og 88/182/EØF

Real decreto 568/1989, de 12 de mayo, por el que se regula la remisión de información en materia de normas y reglamentaciones técnicas (BOE núm. 125 de 26 mayo 1989)

94/10/EF

Real decreto 1168/1995, de 7 de julio, por el que se regula la remisión de información en materia de normas y reglamentaciones técnicas (BOE núm. 162 de 8 julio 1995)

Orden de 13 de junio de 1997 por la que se modifica la relación de organismos nacionales de normalización contenida en el Real Decreto 1168/1995, de 7 de julio, por el que se regula la remisión de información en materia de normas y reglamentaciones técnicas (BOE núm. 148 de 21 de junio 1997)

98/48/EF

Real decreto 1337/1999, de 31 de julio, por el que se regula la remisión de información en materia de normas y reglamentaciones técnicas y reglamentos relativos a los servicios de la sociedad de la información (BOE núm. 185 de 4 agosto 1999)

Corrección de errores del Real Decreto 1337/1999, de 31 de julio, por el que se regula la remisión de información en materia de normas y reglamentaciones técnicas y reglamentos relativos a los servicios de la sociedad de la información (BOE núm. 225 de 20 septiembre 1999)

FINLAND

83/189/EØF, 88/182/EØF og 94/10/EF

N:o 884

Valtioneuvoston päätös

tekniisiä määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä

Annettu Helsingissä 15 päivänä kesäkuuta 1995

Nr 884

Statsrådets beslut

om informationsförfarandet i fråga om tekniska föreskrifter

Utfärdat i Helsingfors den 15 juni 1995

Landskapslag

Om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om produktsäkerhet (59/95)
21.1.1988/8

98/48/EF

N :o 802

Valtioneuvoston päätös

tekniisiä määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä

Annettu Helsingissä 15 päivänä heinäkuuta 1999

Suomen Säädöskokoelma 1999

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä heinäkuuta 1999 N :o 797-802

Nr 802

Statsrådets beslut

om informationsförfarandet i fråga om tekniska föreskrifter

Utfärdat i Helsingfors den 15 juli 1999

Finlands Författningssamling 1999

Utgiven i Helsingfors den 21 juli 1999 Nr 797-802

FRANKRIG

83/189/EØF

Circulaire n° 3000/SG du 7 novembre 1985 du Premier ministre aux Ministres et Secrétaires d'Etat

88/182/EØF

Circulaire n° 3421/SG du 30 décembre 1988 du Premier ministre aux Ministres et Secrétaires d'Etat

94/10/EF

Circulaire du 6 mai 1995 du Premier ministre relative à la procédure d'information dans le domaine des règles techniques et des normes (directive 83/189/EØF, modifiée par la directive 88/182/EØF et par la directive 94/10/CE) (Journal Officiel de la République française du 7 mai 1995)

Circulaire du 7 novembre 1994 du délégué interministériel aux Normes : directive relative à l'établissement des normes

98/48/EF

Circulaire du 9 décembre 1999 relative à la procédure d'information des autorités communautaires avant l'édiction de règles applicables aux services de la société de l'information (Journal Officiel de la République française du 15 décembre 1999)

GRÆKENLAND

83/189/EØF

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 206

Καθιέρωση Διαδικασίας Πληροφόρησης στον τομέα των προτύπων και τεχνικών κανονισμών σε συμμόρφωση προς την οδηγία 83/189/ΕΟΚ της 28.3.1983 του Συμβουλίου των Ε.Κ. (L 109/26.4.1983) (ΦΕΚ 94/Α/1987)

(Præsidentielt dekret nr. 206 af 26. maj 1987 offentliggjort i Officielt Tidende nr. 94/Α/1987)

88/182/EØF

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 523

Τροποποίηση των Π.Δ. 206/87 (ΦΕΚ 94/Α/1987), καθιέρωση διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των προτύπων των τεχνικών κανονισμών σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 83/189/ΕΟΚ της 28.03.1983 του Συμβουλίου των Ε.Κ. (Ε.Ε.Λ. 109 της 26.04.1983) και 229/88 (ΦΕΚ 98/Α/1988) «καθιέρωση διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των προτύπων, των τεχνικών κανονισμών και των συστημάτων πιστοποίησης», σύμφωνα με το Νόμο 1727/1987 «Κύρωση της Συμφωνίας Τεχνικών Εμποδίων στο Εμπόριο», σε συμμόρφωση προς την οδηγία 88/182/ΕΟΚ». (ΕΕ αριθ. L. 81 της 26.3.1988) (ΦΕΚ 236/Α/1988)

(Præsidentielt dekret nr. 523 af 13. oktober 1988 offentliggjort i Officielt Tidende nr. 236 af 24. oktober 1988)

94/10/EF

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 48

Τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του Π.Δ./τος 206/1987 (ΦΕΚ 94Α/18.6.1987) για την καθιέρωση μίας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των Προτύπων και των Τεχνικών Κανόνων, σε συμμόρφωση με την Οδηγία 94/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕΛ 100/19.4.94) (ΦΕΚ 44/Α/1996)

(Præsidentielt dekret nr. 48 af 28. februar 1996 offentliggjort i Officielt Tidende nr. 44 af 7. marts 1996)

98/34 og 98/48/EF

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 39

Καθιέρωση μίας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών σε συμμόρφωση προς τις Οδηγίες 98/34/EK και 98/48/EK. (ΦΕΚ 28/A/2001)

(Præsidentielt dekret nr. 39 af 6. februar 2001 offentliggjort i Officielt Tidende nr. 28 af 20. februar 2001)

IRLAND

83/189/EØF

Circular letter (dato foreligger ikke)

88/182/EØF

Letter dated 7 September 1988 of the Department of Industry and Commerce to all other Government Departments

94/10/EF

Letter dated June 1995 of the Department of Enterprise and Employment to all other Government Departments and the public authorities

98/48/EF

Letter dated 21 December 1999 sent by the Director of the Office of Science and Technology in the Department of Enterprise, Trade and Employment to the Secretary General of each Irish Government Department

ITALIEN

83/189/EØF

Legge del 21 giugno 1986, n. 317 : Attuazione della direttiva n. 83/189/CEE relativa alla procedura d'informazione nel settore delle norme e delle regolamentazioni tecniche (G.U. n. 151 del 2 luglio 1986)

88/182/EØF

Legge del 29 dicembre 1990, n. 428 : Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunità europee (Legge comunitaria per il 1990 - Art. 53 : procedura comunitaria d'informazione sulle regolamentazioni tecniche) (G.U. n. 10 del 12 gennaio 1991)

94/10/EF

Legge del 6 febbraio 1996, n. 52 : Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunità europee (Legge comunitaria 1994 – Art. 46 : attuazione della direttiva 94/10/CE relativa alla procedura d'informazione nel settore delle norme e delle regolamentazioni tecniche) (G.U. n. 34 del 10 febbraio 1996)

98/34/EF og 98/48/EF

Decreto Legislativo 23 novembre 2000, n. 427 : Modifiche ed integrazioni alla legge 21 giugno 1986, n. 317, concernenti la procedura d'informazione nel settore delle norme e regolamentazioni tecniche e delle regole relative ai servizi della società dell'informazione, in attuazione delle direttive 98/34/CE e 98/48/CE (G.U. n. 19 del 24 gennaio 2001)

LUXEMBOURG

83/189/EØF og 88/182/EØF

Règlement grand-ducal du 8 juillet 1992 relatif aux normes et aux réglementations techniques (Mémorial A n° 50 du 21 juillet 1992)

Règlement grand-ducal du 17 juin 1994 modifiant le règlement grand-ducal du 8 juillet 1992 relatif aux normes et réglementations techniques (Mémorial A n°61 du 11 juillet 1994)

94/10/EF

Règlement grand-ducal du 18 août 1995 portant 2e modification du règlement grand-ducal du 8 juillet 1992 relatif aux normes et aux réglementations techniques (Mémorial A n°70 du 25 août 1995)

98/34/EF og 98/48/EF

Règlement grand-ducal du 17 juillet 2000 prévoyant une procédure d'information dans le domaine des normes et réglementations techniques et des règles relatives aux services de la société de l'information (Mémorial A n° 75 du 14 août 2000)

NEDERLANDENE

83/189/EØF og 88/182/EØF

Brief van 8 januari 1985 (ref. BEB/DI/EEG/IM/184/V/754796207) aan de betrokken departementen, waarmee de procedureregels van Richtlijn 83/189/EEG zijn bekend gemaakt

Aanbiedingsbrief van 16 november 1990 (ref. BEB/DEUR/90106627) aan de betrokken departementen, waarmee de herziene procedureregels zijn bekend gemaakt

Besluit van de Bestuurskamer van de Sociaal-economische Raad van 14 februari 1995 – Besluit beleidsregels toetsingsprocedure verordeningen en uitvoeringsbesluiten (PBO – Blad n° 24, 24.03.95)

94/10/EF

Brief van 28 juni 1995 (ref. BEB/DEUR/95040586) aan alle betrokkenen Ministeries betreffende de uitvoeringsverplichtingen met betrekking tot het onderdeel technische voorschriften

Brief van 3 juli 1995 (ref. ID/CBB/NB/95043155) aan alle betrokkenen Ministeries waarin wordt gewezen op de overeenkomst tussen de Minister van Economisch Zaken en het Nederlandse Normalisatie Instituut (NNI) en het Nederlands Elektrotechnisch Comité (NEC), welke is gesloten teneinde te voldoen aan de bepalingen van Richtlijn 94/10/EG, in het bijzonder de artikelen 2 tot en met 5

Besluit van de Bestuurskamer van de Sociaal-economische Raad van 15 juni 1995 tot wijziging van het Besluit beleidsregels, toetsingsprocedure verordeningen en uitvoeringsbesluiten
(PBO-Blad n° 45, 23 juni 1995)

98/34/EF og 98/48/EF

Vaststelling door de Ministerraad op 25 juni 1999 van de « Handleiding notificatie van regels betreffende producten en elektronische diensten » (Staatscourant n° 145 van 5 juli 1999)

PORTUGAL

83/189/EØF

Resolução do Conselho de Ministros n°90/86 (Diário da República (I° série) de 26 de Dezembro de 1986)

Despacho n°148/86 (Diário da República (II° série) de 24 de Janeiro de 1987)

88/182/EØF

Resolução do Conselho de Ministros n°41/90 (Diário da República (I° série) de 13 de Outubro de 1990)

94/10/EF

Resolução do Conselho de Ministros n°95/95 (Diário da República (1° série-B) de 3 de Outubro de 1995)

98/34/EF og 98/48/EF

Decreto-Lei n.º 58/2000 de 18 de Abril: Transpõe para o direito interno a Directiva n.º 98/48/CE, do Parlamento Europeu e do Conselho, de 20 de Julho, relativa aos procedimentos de informação no domínio das normas et regulamentações técnicas e as regras relativas aos serviços da sociedade da informação (Diário da República (I^c-A) de 18 de Abril de 2000)

DET FORENEDE KONGERIGE

83/189/EØF

Administrative Circular of June 1984

88/182/EØF

Administrative Circular of 25 August 1988

94/10/EF

Administrative Circular of 24 May 1995 accompanied by an explanatory note ("Guidance for officials") and the text of the Directive

98/48/EF

Administrative Circular of 30 July 1999 accompanied by a "Guidance for officials"

SVERIGE

83/189/EØF, 88/182/EØF og 94/10/EF

Förordning om ändring i förordningen (1994 :2029) om tekniska regler ; utfärdad den 29 juni 1995

(Svensk författningssamling SFS 1995 :1022 den 18 juli 1995)

98/34/EF

Förordning om ändring i förordningen (1994 :2029) om tekniska regler ; utfärdad den 26 november 1998. (Svensk författningssamling SFS 1998 :1470 den 8 december 1998)

Förordning om ändring i författningssamlingsförordningen (1976 :725) ; utfärdad den 26 november 1998 (Svensk författningssamling SFS 1998 :1472 den 8 december 1998)

Kommerskollegiums föreskrifter om tekniska regler beslutade den 15 december 1998 (Kommerskollegiums författningssamling KFS 1998 :1 KK :1 den 30 december 1998)

98/48/EF

Förordning om ändring i förordningen (1994 :2029) om tekniska regler ; utfärdad den 17 juni 1999 (Svensk författningssamling SFS 1999 :652 den 30 juni 1999)

Förordning om ändring i författningssamlingsförordningen (1976 :725) ; utfärdad den 17 juni 1999 (Svensk författningssamling SFS 1999 :654 den 30 juni 1999)

Kommerskollegiums föreskrifter om ändring i föreskrifterna (1998 :1) om tekniska regler beslutade den 2 juli 1999 (Kommerskollegiums författningssamling KFS 1999 :1 KK :1 den 19 juli 1999)

10.2. Antal notifikationer pr. år

År	Antal notifikationer
1999	12
2000	24
2001	25
2002 (februar)	9

10.3. Antal notifikationer pr. år og pr. medlemsstat

	1999	2000	2001	2002 (februar)
Tyskland	1	4	5	-
Østrig	1	1	1	-
Belgien	-	3	2	-
Danmark	1	1	1	-
Spanien	3	-	2	-
Finland	-	1	6	2
Frankrig	-	1	2	-
Grækenland	1	-	-	-
Irland	-	1	-	-
Italien	1	3	2	4
Luxembourg	-	3	-	-
Nederlandene	3	4	1	1
Portugal	-	-	1	-
Det Forenede Kongerige	1	1	1	-
Sverige	-	1	1	2
I alt: 70	12	24	25	9

10.4. Antal notifikationer pr. område og pr. medlemsstat

	Elektroniske signaturer	Elektronisk handel	Dekodere	Telefonaflytning - Behandling af personoplysninger	It-kriminalitet	Domænenavne	Andet
Tyskland	4	3	0	1	0	0	2
Østrig	1	1	1	0	0	0	0
Belgien	1	1	0	0	1	1	1
Danmark	1	1	1	0	0	0	0
Spanien	3	1	0	0	0	0	1
Finland	4	2	0	1	0	1	1
Frankrig	2	1	0	0	0	0	0
Grækenland	1	0	0	0	0	0	0
Irland	0	1	0	0	0	0	0
Italien	3	0	1	0	0	3	3
Luxembourg	0	3	0	0	0	0	0
Nederlandene	2	1	0	4	1	0	1
Portugal	1	0	0	0	0	0	0
Det Forenede Kongerige	1	1	0	1	0	0	0
Sverige	1	2	0	1	0	0	0
I alt EU (70)	25	18	3	8	2	5	9
Norge	2	1	0	0	0	0	0
Island	0	1	0	0	0	0	0
I alt (74)	27	20	3	8	2	5	9

10.5. Fortegnelse over notifikationsreferencer

År	Land	Notifikation
1999	Tyskland	1999/0438/D
	Østrig	1999/448/A
	Danmark	1999/535/DK
	Spanien	1999/386/E
		1999/505/E
		1999/563/E
	Grækenland	1999/456/GR
	Italien	1999/420/I
	Nederlandene	1999/390/NL
		1999/395/NL
		1999/396/NL
	Det Forenede Kongerige	1999/548/UK

År	Land	Notifikation
2000	Tyskland	2000/0003/D
		2000/0344/D
		2000/0470/D
		2000/0325/D
	Østrig	2000/0394/A
	Belgien	2000/0050/B
		2000/0151/B
		2000/0742/B
	Danmark	2000/382/DK
	Finland	2000/0012/FIN
	Frankrig	2000/0007/F
	Irland	2000/0163/IRL
	Italien	2000/0397/I
		2000/0539/I
		2000/682/I
	Luxembourg	2000/0130/L
		2000/0452/L
		2000/0498/L
	Nederlandene	2000/0118/NL
		2000/0181/NL
		2000/0282/NL
		2000/0562/NL
	Det Forenede Kongerige	2000/0069/UK
	Sverige	2000/0708/S

År	Land	Notifikation
2001	Tyskland	2001/0118/D
		2001/0240/D
		2001/0241/D
		2001/0264/D
		2001/0480/D
	Østrig	2001/0290/A
	Belgien	2001/0474/B
		2001/0514/B
	Danmark	2001/0316/DK
	Spanien	2001/0218/E
		2001/0334/E
	Finland	2001/0125/FIN
		2001/0161/FIN
		2001/0162/FIN
		2001/0422/FIN
		2001/468/FIN
		2001/469/FIN
	Frankrig	2001/0272/F
		2001/448/F
	Italien	2001/0140/I
		2001/0236/I
	Nederlandene	2001/0039/NL
	Portugal	2001/0530/P
	Det Forenede Kongerige	2001/0527/UK
	Sverige	2001/0052/S

År	Land	Notifikation
2002 (februar)	Finland	2002/0065/FIN
		2002/0100/FIN
	Italien	2002/0012/I
		2002/0019/I
		2002/0031/I
		2002/0032/I
	Nederlandene	2002/0007/NL
	Sverige	2002/0074/S
		2002/0075/S

10.6. Notifikationer vedrørende informationssamfundet⁶⁶ - Sammenfattende skema

Elektroniske signaturer

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Spanien	99/386/E	Udkast til lov om elektroniske signaturer	Afsluttet		Vedtaget inden udløbet af status quo-perioden – (lovdekret nr. 14/1999 af 17.9.1999). Erstattet af det under nr. 99/505/E notificerede udkast.
Spanien	99/505/E	Udkast til lov om elektroniske signaturer	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2		Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser – spørgsmål vedrørende overensstemmelse med direktiv 99/93/EF.
Spanien	99/563/E	Elektroniske signaturer Udkast til forordning om akkreditering af tjenesteudbydere	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Endelig udgave den 17.9.2001	Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser – spørgsmål vedrørende den måde, hvorpå akkrediterings- og certificeringsordningerne fungerer.
Østrig	99/448/A	Elektroniske signaturer	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2 (KOM + D)	Svar den 1.2.2000 Endelig udgave den 23.3.2000	Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser – spørgsmål vedrørende overensstemmelse med direktiv 99/93/EF og tilsyns- og godkendelsesordningen.

⁶⁶ Dokument af 25.6.2002.

Netsted: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris>

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektroniske signaturer

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Grækenland	99/456/GR	Elektroniske signaturer	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2		Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser – spørgsmål vedrørende overensstemmelse med direktiv 99/93/EF og certificeringstjenester.
Det Forenede Kongerige	99/548/UK	"Draft Electronic Communications Bill" – elektroniske signaturer	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2 (KOM + SV)	Endelig udgave den 27.7.2000	Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser – spørgsmål vedrørende telekommunikationslicenser, overensstemmelse med direktiv 99/93/EF, de frivillige akkrediteringsordninger, beskyttelse af personoplysninger (direktiv 95/46/EF) og telekommunikationshemmeligheden (direktiv 97/66/EF).
Tyskland	00/003/D	Ændring af dekret om elektroniske signaturer	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Endelig udgave den 28.3.2001	Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser – spørgsmål vedrørende overensstemmelse med direktiv 99/93/EF og tilsyns- og godkendelsesordningen.
Frankrig	00/007/F	Udkast til lov om elektroniske signaturer - tilpasning af bevisretten	Afsluttet		Kun tjenesteydelsesaspekter – hasteprocedure afvist - Vedtaget inden udløbet af status quo-perioden (lov nr. 2000-230 af 13.12.2000) – Men da teksten ikke indeholder tekniske forskrifter, er der ikke meddelelsespligt.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektroniske signaturer

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Belgien	00/050/B	Udkast til lov om elektroniske signaturer	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 (I+A+E)	Svar den 23.8.1 Endelig udgave den 4.10.2001	Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser – spørgsmål vedrørende konsekvenserne af definitionen af "certifikat" og "kvalificeret certifikat" for den frie udveksling af tjenesteydelser (traktatens artikel 49) og overensstemmelsen med direktiv 99/93/EF.
Danmark	00/382/DK	Elektroniske signaturer	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 5.2.2001 Endelig udgave den 5.2.2001	To bekendtgørelser hhv. om sikkerhedskrav m.v. til nøglecentre og om nøglecentres og systemrevisionens indberetning af oplysninger til Telestyrelsen.
Tyskland	00/470/D	Elektroniske signaturer	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 (COM +A)	Endelig udgave den 5.7.2001	Udkast til lov om rammevilkår for elektroniske signaturer og ændring af andre forskrifter.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektroniske signaturer

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Nederlandene	00/562/NL	Offentlige matrikelregistre	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2	Dialog	Udkast med henblik på fastsættelse af bestemmelser om anvendelsen af elektroniske signaturer i matrikelregistre.
Sverige	00/708/S	Beskatning af elektroniske signaturer	Udførlig udtalelse + bemærkninger (F) i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2	Svar den 7.6.2001 Endelig udgave den 5.2.2002	Udkast til ordning for beskatning pr. antal registrerede elektroniske signaturer.
Finland	01/125/FIN	Lov om elektroniske signaturer	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2 (KOM+S)	Afsluttet den 1.2.2002 (teksten er trukket tilbage)	Lovforslaget gør leveringen af certificeringstjenester til en ikke lovreguleret erhvervsaktivitet. Det indebærer dog, at en tjenesteudbyder, der tilbyder kvalitetssikringscertificering, skal meddele sin aktivitet til teleforvaltningscentret, som vil få til opgave at overvåge leveringen af certificeringstjenester.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektroniske signaturer

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Tyskland	01/264/D	Dekret om elektroniske signaturer	Ingen	Endelig udgave den 4.3.2002	I dekretet fastsættes detaljerede bestemmelser vedrørende kravene i loven om elektroniske signaturer.
Norge	01/9016/N	Lov om elektroniske signaturer	Ingen	Endelig udgave den 7.12.2001	Udkast til forskrifter om ændring af lovgivningen om de gebyrer, der opkræves af den norske post- og telekommunikationsmyndighed.
Finland	01/468/FIN	Elektroniske signaturer	Ingen		I henhold til loven skal certificeringsudbydere, inden de påbegynder deres aktivitet, meddele denne til Kommunikationsministeriet.
Finland	01/469/FIN	Elektroniske signaturer	Ingen		I bestemmelsen præciseres kravene til pålidelighed og sikkerhed for oplysninger i forbindelse med certificeringsudbyderes aktiviteter inden for kvalitetssikringscertificering, som kræves i henhold til loven om elektroniske signaturer.
Finland	01/422/FIN	Elektroniske signaturer	Anmodning om endelig udgave den 17.4.2002		Lov om elektronisk adgang til offentlige myndigheder.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektroniske signaturer

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Frankrig	01/448/F	Elektroniske signaturer	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 16.4.2002 Endelig udgave den 30.5.2002	Udkast til dekret om evaluering og certificering af sikkerheden ved it-produkter og - systemer.
Portugal	01/530/P	Elektroniske signaturer	Hasteprocedure afvist Ingen		Udkast til lov om ændring af de juridiske bestemmelser om elektroniske signaturer og certificeringsaktiviteter.
Nederlandene	02/007/NL	Elektroniske signaturer	Ingen		Udkast til lov om elektronisk post mellem borgerne og myndighederne og myndighederne imellem.
Italien	02/012/I	Elektroniske signaturer	1) Bemærkninger (F) 2) Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2	Svar den 6.3.2002	Udkast til dekret om gennemførelse af direktiv 1999/93/EF om elektroniske signaturer.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektroniske signaturer

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Italien	02/019/I	Elektroniske signaturer	Afsluttet	Svar den 6.3.2002	Udkast til lov om gennemførelse af direktiv 1999/93/EF.
Finland	02/065/FIN	Elektroniske signaturer	Ingen		Udkast med henblik på gennemførelse af direktiv 1999/93/EF og fastsættelse af bestemmelser om certificeringstjenester i forbindelse med elektroniske signaturer.
Tyskland	02/177/D	Elektroniske signaturer	Analyseres i øjeblikket		Udkast til bestemmelser om muligheden for at anvende elektroniske administrative procedurer, som er retsgyldige i hele Forbundsrepublikken.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektronisk handel

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Luxembourg	00/130/L	Elektronisk handel	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 18.9.2001 Endelig udgave den 22.1.2002	Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser – vidtrækkende ændringer inden for civilret, strafferet og civil retspleje samt forundersøgelser i straffesager.
Irland	00/163/IRL	Elektronisk handel	Afsluttet		Udkast til lov om juridisk anerkendelse af elektroniske kontrakter, elektroniske dokumenter, elektroniske signaturer og originaloplysninger i elektronisk form vedrørende kommercielle og ikke- kommercielle transaktioner og andre emner, bevisførelse i forbindelse med disse emner, overvågning af certificeringstjenesteudbydere og disse ansvar samt registrering af domænenavne og om hertil knyttede emner.
Luxembourg	00/452/L	Elektronisk handel	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Endelig udgave den 22.1.2002	Ny notifikation af udkast 00/130/L som følge af væsentlige ændringer af den tidligere notificerede tekst.
Tyskland	01/118/D	Udkast til lov om almindelige retlige betingelser for elektroniske handelstransaktioner	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Endelig udgave den 4.3.2002	Artikel 1 i lovudkastet ændrer den gældende lov om teletjenester. Den ændrer og supplerer de eksisterende bestemmelser og indfører nye bestemmelser.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektronisk handel

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Finland	01/161/FIN	Lov om levering af informationssamfundets tjenester og andre hertil knyttede love	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Endelig udgave den 28.12.2001	Forslaget omfatter bl.a. forskrifter vedrørende direktivet om procedurer, der vedrører fjernelse af ulovlige dokumenter og hindringer for modtagelse af sådanne hos oplagringstjenesterne. De øvrige lovforslag om gennemførelsen er loven om beskyttelse af privatlivets fred på telekommunikationsområdet og ændring af loven om datasikkerhed på telekommunikationsområdet, loven om ændring af kapitel 2 i lov om forbrugerbeskyttelse og loven om ændring af lov om utilbørlig adfærd i forbindelse med industrielle aktiviteter.
Finland	01/162/FIN	Lov om beskyttelse af informationssamfundets tjenester og hertil knyttede love	Ingen		Krypteringssystemer til beskyttelse af betalings-tv-udsendelser, satellit- og kabel-tv-udsendelser og forskellige tilbud på Internet og af tjenester, der kræver en tilladelse til anvendelse af tjenesteudbuddet.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektronisk handel

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Tyskland	01/240/D	Aftale mellem stat og medier I	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2	Svar den 28.2.2002	Artikel 1, nr. 13, i udkast til offentlig aftale om ændring af offentlig aftale om medietjenester (offentlig aftale om ændring vedrørende medietjenester).
Tyskland	01/241/D	Aftale mellem stat og medier II	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2	Svar den 28.2.2002	Artikel 1, nr. 1-12 og 14-17, i udkast til offentlig aftale om ændring af offentlig aftale om medietjenester (offentlig aftale om ændring vedrørende medietjenester).
Frankrig	01/272/F	Informationssamfundet	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2 (COM + NL).	Svar den 24.4.2002	Udkast til lov om informationssamfundet. I denne tekst uddybes en række emner vedrørende e- handelsdirektivet og databeskyttelse.
Østrig	01/290/A	Elektronisk handel	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 21.12.2001 Endelig udgave den 29.1.2002	Udkast til lov om forskellige aspekter af elektroniske kommercielle og retlige forbindelser (lov om e-handel).

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektronisk handel

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Danmark	01/316/DK	Elektronisk handel	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 22.11.2001	Lovforslaget indeholder bestemmelser om anvendelsesområde, definitioner, myndighedskontrol og gensidig anerkendelse, tjenesteudbyderens pligt til at give oplysninger om sin identitet, prisoplysninger, kommerciel kommunikation, oplysningspligt i forbindelse med kontraktindgåelse, regler for ansvarsfritagelse samt oprettelse af kontaktpunkter.
Spanien	01/334/E	Elektronisk handel	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 3.12.2001	Foreløbigt udkast til lov om informationssamfundets tjenester og elektronisk handel.
Island	01/9020/IS	Elektronisk handel og andre tjenester	Ingen		Udkast til lov om visse retlige aspekter af informationssamfundets tjenester, herunder elektronisk handel.
Norge	01/9022/N	Elektronisk handel	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 17.4.2002	Udkast til lov om visse retlige aspekter af informationssamfundets tjenester, herunder elektronisk handel.
Sverige	02/0074/S	Elektronisk handel	Ingen		Udkast til lov om anvendelsen af elektronisk post til markedsføring.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Elektronisk handel

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Sverige	02/075/S	Elektronisk handel og elektroniske tjenester	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2		Udkast til lov om gennemførelse af direktiv 2000/31/EF om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Dekodere

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Italien	99/420/I	Tv-dekodere	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2	Svar den 20.1.2000 Reaktion fra KOM den 16.3.2000 Endelig udgave den 17.12.2001	Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser – spørgsmål vedrørende "fjernsyn uden grænser" - problemer med definitionen af dekodestandarders materielle og befolkningsmæssige grundlag.
Danmark	99/535/DK	Tv-dekodere	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Endelig udgave den 7.11.2001	Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser – spørgsmål vedrørende "fjernsyn uden grænser" - opsættelse af fællesantenner.
Østrig	00/394/A	Transmission af tv-signaler	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2	Afsluttet (teksten er trukket tilbage)	Forbundslov med supplerende bestemmelser om standards for tv-signaler.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Telefonaflytning – Behandling af personoplysninger

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Nederlandene	99/395/NL	Udkast til forordning om formidling af oplysninger vedrørende telekommunikation	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 22.12.1999 Endelig udgave den 6.3.2001	Konsekvenser for beskyttelse af personoplysninger (direktiv 95/46/EF).
Nederlandene	99/396/NL	Udkast til bekendtgørelse: gennemførelse af forordningen om aflytning af telekommunikationsnet	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 22.12.1999 Endelig udgave den 6.3.2001	Konsekvenser for beskyttelse af personoplysninger (direktiv 95/46/EF).
Finland	00/012/FIN	Lov om ændring af loven om hemmeligholdelse på telekommunikationsområdet	Ingen	Endelig udgave den 17.9.2001	Konsekvenser på det strafferetlige område (direktiv 97/66/EF og 95/46/EF).
Det Forenede Kongerige	00/069/UK	"Regulation of Investigatory Powers Bill"	Anmodning om endelig udgave	Endelig udgave den 2.10.2001	Dette udkast har til formål at fastsætte bestemmelser om undersøgelsesbeføjelser på tre områder: opfangning af kommunikation, undersøgelsesteknikker, der indebærer indtrængen, samt adgang til krypteret materiale.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Telefonaflytning – Behandling af personoplysninger

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Nederlandene	00/181/NL	Matrikeloplysninger	Ingen	Endelig udgave den 23.10.2000	Edb-behandling af matrikeloplysninger.
Nederlandene	00/282/NL	Informations- og sikkerhedstjenester	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2	Svar den 11.12.2000 Reaktion fra KOM den 29.6.2001 Endelig udgave den 23.5.2002	I udkastet til (ny) lov om efterretnings- og sikkerhedstjenester foreslås en ordning for de nederlandske efterretnings- og sikkerhedstjenesters aktiviteter samt en forordning om behandling af oplysninger.
Tyskland	00/344/D	Beskyttelse af teletjenesters oplysninger	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2	Svar den 20.12.2000 Reaktion fra KOM den 28.5.2001 Dialog den 4.7.2001 Endelig udgave den 4.3.2002	Ændring af loven om datasikkerhed i forbindelse med teletjenester.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Telefonaflytning – Behandling af personoplysninger

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Nederlandene	00/733/NL	Telefonaflytning – ændring	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 4.5.2001	Beslutning om ændring af forordningen om aflytning af telenet og af offentlige telekommunikationsnet og -tjenester.
Nederlandene	00/734/NL	Telefonaflytning	Bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 8, stk. 2	Svar den 4.5.2001	Fortrolig notifikation.
Nederlandene	01/039/NL	Oplysningspligt på telekommunikationsområdet	Ingen		Ændring af straffelovgivningen og andre love som følge af ændringen af beføjelserne vedrørende anmodning om oplysninger vedrørende telekommunikation.
Sverige	01/052/S	Forskrifter for post- og telekommunikationsmyndig- hederne	Udførlig udtalelse i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2	Svar den 5.7.2001 Reaktion fra KOM den 25.10.2001 Endelig udgave den 29.1.2002	Disse forskrifter vedrører telefonoperatørers pligt til at give oplysninger om privatpersoners telefonabonnementer til brug for telefonoplysningen.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Telefonaflytning – Behandling af personoplysninger

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Belgien	02/0139/B	Beskyttelse af privatlivet mod telefonaflytning	Hasteprocedure afvist Analyseres i øjeblikket		Opfangning af telekommunikation til brug i retssager.

It-kriminalitet

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Nederlandene	99/390/NL	Udkast til lov om it- kriminalitet II	Udsat i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 4	Svar den 26.4.2000	Notifikation vedrørende samme område som et forslag forelagt af Rådet. Direktiv offentliggjort i EF-Tidende den 17.7.2000.
Belgien	00/151/B	Udkast til lov om it-kriminalitet	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2	Endelig udgave den 11.5.2001	Aspekter vedrørende den frie udveksling af tjenesteydelser og etableringsfriheden.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Domænenavne

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Italien	00/539/I	Navngivning af netsteder	Udførlig udtalelse + meddelelse i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2		Indførelse af en ordning for registrering af netsteder efter bestemte regler.
Belgien	00/742/B	Uretmæssig registrering af domænenavne	Udførlig udtalelse i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2	Møde med de nationale myndigheder den 26.4.2001 Skriftligt svar den 12.7.2001 Svar fra KOM den 12.7.2001 Dialog den 5.2.2002 og den 14.5.2002	Den af de belgiske myndigheder etablerede ordning har til formål at forhindre uretmæssig registrering af domænenavne og giver samtidig mulighed for hurtig løsning af stridsspørgsmål.
Italien	02/031/I	Navngivning af netsteder	Udførlig udtalelse i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2		Forskrifter om registrering og anvendelse af domænenavne.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Domænenavne

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Finland	02/100/FIN	Domænenavne	Ingen		Udkast, der har til formål at fastsætte bestemmelser om netidentifikationens form samt begrænsninger for dens anvendelse.
Italien	02/032/I	Navngivning af netsteder	Udførlig udtalelse i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2		Forskrifter om registrering og beskyttelse af domænenavne.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Andet

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold
Nederlandene	00/118/NL	Handelsregisteret – udkast til dekret	Ingen	Endelig udgave den 21.1.2001	Aspekter vedr. produkter og tjenesteydelser.
Italien	00/397/I	Automatiske edb-systemer	Ingen		Edb-system for offentlige kontrakter.
Italien	00/682/I	Beskyttelse af mindreårige i alle medier	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2, og artikel 8, stk. 2		Udarbejdelse af et charter om beskyttelse af mindreårige i forbindelse med tv, Internet, cd-rommer, reklamer osv.
Italien	01/140/I	Udkast til lov om forskrifter for levering af internetadgangstjenester	Ingen		Det notificerede lovudkast har til formål at genetablere konkurrencen mellem internetadgangsudbydere og operatører, der samarbejder med licenshavende telekommunikationsselskaber.

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).

Andet

Medlemsstat	Nr.	Titel – Område	Kommissionens/ medlemsstaternes reaktion*	Medlems- statens svar	Udkastets titel/indhold.
Spanien	01/218/E	Udkast til kongeligt dekret om uddybning af artikel 81 i lov nr. 66/1997 af 30. december		Endelig udgave den 21.1.2002	Dette udkast vedrører skattemæssige, administrative og social- og arbejdsmarkedsrelaterede foranstaltninger vedrørende levering af sikkerhedsydelser fra Real Casa de la Moneda (den nationale virksomhed, der fremstiller mønter og afgiftsmærker), i forbindelse med elektronisk, it-baseret og telematisk kommunikation med offentlige myndigheder.
Belgien	01/474/B	Digitalt identitetsbevis	Udførlig udtalelse + bemærkninger i henhold til direktiv 98/34/EF, artikel 9, stk. 2	Svar	Fortroligt.
Nederlandene	02/131/NL	Det offentlige matrikelregister	Ingen		Udkast med henblik på at indføre afgifter på elektroniske tjenesteydelser (større indtægter til matrikelregisteret).

* Medmindre andet er angivet, er reaktion = Kommissionens reaktion (KOM).